

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

“எனினத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி கக.] ரௌத்திரி-ஸ்ரீ பங்குனி-ம் [பகுதி டு.
Vol. XLX. March—April—1921. No. 5.

உள்ளுறை.

தமிழ்ப்பாஷை:—	ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.	கௌ.
ஒரு செய்யுளுரை:—	சா. சிதம்பரன்.	கௌ.
அணிற் பிள்ளையின் அருமைத்தொண்டு:—	ஸ்ரீமத். ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.	கௌ.
அகலிகைவேண்பா 2-ம் பதிப்பின் அதுபந்தம்:—	,, வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.	கௌ.
ஆங்கிலத்தமிழ்ப் பரிசை வினா:—	கௌ.
தமிழ்மொழியுள் வட மொழிக்கலப்பு:—	கௌ.
மயின்முறைக்குலத் துரிமை:—	ஸ்ரீமத். ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.	கௌ.
திருக்கச்சிநெறிக் காரைக்காட்டுச் சோழசிலாசாசனங்கள்:—	,, அ. நடேசசெட்டி.	கௌ.
பழமொழிமூலமு முரையும்:—	பத்திராதிபர்.	161-168.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வாவுசெலவுகணக்கு:—		

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [நவம்பிரதி அரை-8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OFFICE OF THE DEAN OF STUDENTS
540 EAST 58TH STREET, CHICAGO, ILL. 60637

Dear Mr. [Name]:

I am writing to you regarding your application for admission to the University of Chicago for the fall semester of 1964. Your application has been reviewed and we are pleased to inform you that you have been accepted for admission.

You will receive a letter from the Office of the Dean of Students regarding the details of your admission, including the date of your arrival and the location of your residence.

We are very pleased to have you join our community and we look forward to your arrival in the fall.

Sincerely,
[Signature]

Dean of Students

Office of the Dean of Students

540 East 58th Street, Chicago, Ill. 60637

Enclosed for you are two copies of the University of Chicago Catalogue for the year 1963-1964.

Very truly yours,
[Signature]

Dean of Students

Office of the Dean of Students

540 East 58th Street, Chicago, Ill. 60637

Enclosed for you are two copies of the University of Chicago Catalogue for the year 1963-1964.

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

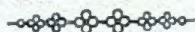
தொகுதி ௧௧.] ரௌத்திரி-ஸ்ரீ பங்குனி-மீ [பகுதி ௩.

Vol. XIX.

March—April—1921.

No. 5.

தமிழ்ப்பாஷை.

௧. தமிழ்ப்பாஷை இமயமலையிலிருந்துவந்தது என்று சிலரும், இமயமலைக்குக் கீழ்க்கேயிருந்துவந்தது என்று சிலரும், கங்காநதிக் கரையிலிருந்துவந்தது என்று சிலருஞ் சொல்லுகிறார்களே! இப்படியெல்லாஞ் சொல்லுதற்குப் பழந்தமிழ்நூல்களிலே பிரமாணமு முண்டா? அவ்விடங்களிலே தமிழ்ப்பாஷை ஆதியிலே வந்தது எப்படி? தமிழ்நூல்களை அறியாத அந்நியபாஷையாளர் சொல்லும் சான்றுகளும் இங்கே பிரமாணமாகுமா?

௨. தமிழ்ப்பாஷையைத் தாய்ப்பாஷை என்றும், பிறிதொன்று கலவாததனிப்பாஷை என்றும், சொல்லுகிறார்களே! பிரமாணம் யாது? தமிழ்ப்பாஷை தாய்ப்பாஷையாயின்; மற்றைய முறைகள் அமைந்து நின்ற பாஷைகள் யாவை? தனிப்பாஷையாயின், தொல்காப்பியம் முதலிய பழையநூல்களிலே வடசொற்களும் வடநூற் பொருள்களும் கலந்துவருவதென்னையோ?

௩. பாலபாடம் ஒன்றிலே நாவலரவர்கள் தமிழ் என்பதற்குக் கூறிய முடிபை மறுத்து அது வடசொல்லாயிருத்தல் அடாது என்பதுஞ் சொல்லி, அதற்கு “இனியபாஷை” என்று பொருள்கூறுவார்க்குப் பிரமாணம் யாது? தமிழ்நாட்டிலே வழங்கும் பெயர்களுள்ளே வடமொழிப்பெயர்க ளில்லையா? தமிழ் என்பது இனிமை என்பதையன்றி இனியபாஷை என்பதையும் அறிவிக்குமோ? ஆரியம் முதலிய பாடையினில் இனிமை இல்லையா?

ச. ஆத் திருடி, கொன்றைவேந்தன் முதலிய நீதிநூல்களைப் படிப்போர்க்கும், பாடம் முதலிய இலக்கியங்களைப் படிப்போர்க்கும், படிப்பிப்போர்க்கும் படிப்பைச் சோதனைசெய்து சரி பிழைகள் சொல்வோர்க்கும், பழையநூல்களைப் பரிசோதிப்போர்க்கும், புதியநூல்களைச் செய்வோர்க்கும் நிகண்டுநூலுணர்ச்சியும் இலக்கணநூலுணர்ச்சியும் வேண்டுமா? வேண்டாமா?

டு. தமிழ்நூல்களைப் படித்துக் கருத்துப் பதப்பொருள் முதலியன கண்டற்றும், கற்போர்க்கு ஐயமறப் போதித்தற்றும், புதியனவாக நூலுகளைச் செய்தற்றும், புதிய நூலுகளை முற்றவாகித்துச் சரி பிழைகள் கண்டு சரியானவைகளைக் கொள்ளுதற்கு, பிழையானவைகளைத் தள்ளுதற்குத் தக்க புலமைபெறுதற்கு எத்தனைவருடம் படிக்க வேண்டும்? படித்ததுமாத்திரம் போதுமா?

சு. பழையநூல்களைப் பரிசோதித்தல், புதியநூல்களைச்செய்தல் என்னும் இரண்டனுள்ளே அரியசெயல் யாது?

எ. நூலுகளை அச்சிடுங்கால் மூலபாடங்களைச் சந்தி பிரித்து அச்சிடவேண்டுமா? பிரிபாமல் அச்சிடவேண்டுமா? “அகாமுதலவெழுத் தெல்லாம்” என்னும் மூலபாடத்தை “அகாம், முதல, எழுத்து எல்லாம்” என்று பிரித்துவிட்டாற் பக்கிசைத்துப் படிப்பவர்க்குத் தட்டு அட்புவாராதோ? முன்றோர் எவ்வனம் செய்தனர்?

அ. சிறுவர்படிக்கும் வசனபுத்தகங்களிலேவருஞ் சொற்றோட்களை முற்றாகப் பிரித்துவிடவேண்டுமா? பிரிக்கவேண்டிய சிலவற்றை மாத்திரம் பிரித்துவிடவேண்டுமா? கற்கட்டு, விற்பூட்டு, பொற்பாத்திரம், பல்லொடை, மறைக்காட்டுப்பதிகம் என்பவைகளைக் கல் கட்டு, வில் பூட்டு, பொன் பாத்திரம், பல் தொடை, மறைக்காடு பதிகம் எனப் பிரித்துவிடுங்கால் அது சிறுவர்க்கு இலகுவாய் முடியுமா? கடினமாய் முடியுமா? அறிஞர்க்குப் பிழையாய்முடியுமா? சரியாய்முடியுமா?

க. பாட்டுவடிவாக நூல்செய்தலா? வசனவடிவாக நூல்செய்தலா? அரியது யாது? நூல்செய்தலா? உரைசெய்தலா? அரியது யாது?

ஊ. இலகுவாகும் என்று காலி, சுமார், ஆஜர் முதலிய திசைச் சொற்களை எழுதிவிடுதலும் திருஷி, கஷ்டம், கஷி முதலிய வடசொற்

களை எழுதிவிடுதலும், எழுத்திலக்கணம் படிப்பிக்குமுன் சொல்லிலக்கணம் படிப்பித்தலும் மாணவர்களுக்கு இலகுவாய்முடியுமா? கடினமாய் முடியுமா?

கக. வழுவில்லனவாகவும், எளிதில் அறிதற்பாலனவாகவும் நாவலரவர்களாலே மாணவகர்பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட புத்தகங்கள் சிலராலே நொதுமலாக விடப்படுதற்கும், பலவகை வழுக்கள் நிறைந்த சில புத்தகங்கள் கொள்ளப்படுதற்கும் காரணம் யாது?

கஉ. மாணவர்களுக்கு நியமிக்கப்படும் பாடபுத்தகங்களும், படிப்பிப்போர் தெளிவும், பரீகைவினாக்களும், செப்புநோக்கமும் வழுவறுமாயின், மாணவகர்பயன் யாதாய்முடியும்!

கங. காணப்படும் வழுக்களை உலகறிய வெளிப்படுத்தல் நல்லதா? மறைத்துவைத்தல் நல்லதா? வழுக்கள் சொல்வோரை உவத்தல்வேண்டுமா? வெறுத்தல்வேண்டுமா? பெரும்பாலும் வழுவில்லது என்றன்றி ஒன்றும் வழுவில்லது என்று கொள்ளப்படுவதும் உண்டா?

கச. முகார ளகாரங்களும், நகார னகாரங்களும் சொற்களிலே மாறுபடாமல் வழங்குதற்கு யாது செய்தல்வேண்டும்?

கரு. தமிழ்ப்பாஷையிலே செய்யப்பட்ட நூல்கள் தக்க தமிழுணர்ச்சியுந் தமிழபிமானமுமில்லார்க்குக் காட்டி அங்கீகரிக்கப்படுதலும், பாயிரம் சொல்லப்படுதலும், சரி பிழை தெரிந்துந் தெரியாதும் கொள்ளப்படுதலும் அறிஞர்க்கு யாதாய்முடியும்?

கசு. உபாத்தியாயர், ஆணுவாத்தி, பெண்ணுவாத்தி, உபாத்தியாயனி, உபாத்தியாயினி, ஆசிரியகாசுநாதர், ஆண்கல்வி, பெண்கல்வி, காசுடி, மாசுடி, ஐயா அவர்கள், உமாபதிசிவாசாரியார் அவர்கள், பண்டிதர் அவர்கள், சுவாமிநாதன் அவர்கள், நாவலர்பெருமான், திரிகராட்டிரன், ஸ்ரீராமர், ரெத்தினம், பொதிகைமலை, வாழைமீன், தமிழ்க்கிலம் பெரிது, “சாமானிய அல்லலுமந்த” அநான்று, “தமிழ் படித்தவர் பாடபுத்தகம் எழுதமாட்டார்” நதி யோடிக்கொண்டிருக்கையில், சுகாதாதியம், யௌவனதிசை, முற்றிக்கை, பங்கீசுரணம், பனைமாம் என்பன வழுவில்லனவாகுமோ? வேறுகுமோ?

௧௭. விளக்கினார், விளக்கியுள்ளார், எழுதினார், எழுதியுள்ளார், பாடினார், பாடியுள்ளார், உரை எழுதப்பட்டது, உரை எழுதப்பெற்றது, கருத்துக் கூறப்பட்டது, கருத்துக் கூறப்பெற்றது என்னும் வினைமுற்றுக்களுள்ளே பொருந்தாதனவும் மங்கலத்துக்கு மாறாவனவும் உளவா? இல்லவா?

௧௮. உபநிபாசம், விபாசம், அன்றேல், ஆகவே, இறவுக்கை, குறிப்பு, ஆசிரியர், கோரிக்கை, பவனம், அற்சிரம், கணையாளி, சீவ பிராணி, பாஷைப்படுத்தல், உருண்டை, துலாக்கோல், கண்டிசின், ஆஷாடபூதி என்னும் சொற்களுக்குப் பொருள்கள் யாவை? பரிபாயமாகக் கொள்ளத்தகும் சொற்கள் யாவை? இவற்றுள்ளே சான்றோர் நூல்களிலேவருஞ் சொற்களு முளவா? உளவாயின், அவை யாவை? எப் பொருள்களிற் கொள்ளப்பட்டன?

௧௯. தமிழிலே இடம் கைச்சாத்தின்முன்னே இடப்படும் முதலெழுத்துத் தமிழிலே இடப்படுதல் நல்லதா? வேறுபாஷையில் இடப்படுதல் நல்லதா?

௨௦. இன்னசொல்லுக்கு இன்னது பொருள் என்னும் சங்கேதம் நோக்காது சுதாறுகதிகரிபாயமாகச் சொற்களை வழங்குதலும், இலக்கிய லக்கணங்களிலே முன்னோர்கொண்ட முறைகளை வேறுமுறைகொள்ளும்வாயிலாலே மறுத்தலும், தமிழ்பிரமானிகளும், அறிஞரும் பிழைகளைத் திருந்தாதுவிடுதலும், தமிழ்ப்பாஷைக்கு யாதாகும்? தமிழ்ப் பாஷை இலக்கணவாய்புடையது என்பது பெரியோர்வாக்கு.

இங்ஙனம்,

அ. குமரகவாமிப்பிள்ளை.

ஒரு செய்யுளுரை.

இத்தமிழ்நாட்டிற் பண்டைக்காலத்துப் புலவர்களாற் பாடப்பெற்ற பாடல்கள், சிறுநூல்களாகவும் பெருநூல்களாகவும் பல அமைந்துள்ளன. அவற்றிற்குச் சில ஆன்றோர்களியற்றிய உரைகளும் அமைந்துள்ளன. அவ்வுரைகள், நூலாசிரியர்கருத்தைச் செவ்வனே விளக்குகின்றன.

ஆன்றோர்களா லுரையியற்றப் பெறாதனவாகிய சில அருமையான நூல்களுக்கு இக்காலத்துப் புலவர்கள் பலர், உரையியற்றி யுவகையெய்து மாறு தமிழ்மக்களுக்குத் துதவுகின்றனர். இவர்கட்கு எஞ்ஞான்றுந் தமிழ்முகம் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடைத்து. அவ்வுரைகளிலே சில; ஆசிரியர்கருத்தையும், உண்மையையும், விளக்குவனவாயும், சில உரைகள் உண்மையை இன்னதென்றறிதற் கேலாதனவாயும் உள்ளன.

அவ்வாறு உண்மைகாணற் கியலாதனவாயிருக்குஞ் செய்யுட்களிலும், உரைகளிலும் ஒன்றாக, ஒளவையாரருளிய நல்வழியின் இறுதியிலுள்ள,

“தேவர் குறஞந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்”

என்னுஞ் செய்யுளும், இதன் உரையும் உள்ளன.

மேற்கண்ட செய்யுளுக்கு இக்காலத்தாருரை வருமாறு:—

திருவள்ளுவநாயனாருடைய திருக்குறளும், சிறப்பமைந்த நால்வேதமுடிவாகிய உபநிடதங்களும், ஞானசம்பந்தர் நாவுக்கரசர் சுந்தரர் என்னும் மூவரருளிய தேவாரங்களும், வியாசமுனிவரருளிய வேதாந்த சூத்திரமும், திருவாதவூரருளிய திருக்கோவை திருவாசகங்களும், திருமூலநாயனாருளிய திருமந்திரமும் ஆகிய இந்நூல்களனைத்தும் ஒரு பொருளே நுதலிவருவன; என்பதே இக்காலத்தாருரையாகும்.

இவ்வுரையின்கண் சில ஐயங்கள் நிகழ்தற் கிடனுண்டு. அவை, செந்தமிழ்ச் செழுநூல்களிற் சிறப்பமைந்தனவாயுள்ளன இத்துணை தானா? இச்செய்யுளுரையிற் கூறப்படும் நூல்களினும் பெருமையாகப்

பெணப்பிழைதால் உள்ளதே; அதனைக் கூறுதகாரண மென்னை? தண்டமிழ் பழிலும் மானவர்கள் தெய்வ அன்பையும் நீதியையும் அறிந்து கோடற்பொருட்டு என்புருக்குஞ் செஞ்சொற்பாடற் சமயநூல்களையும், பசுமாத்நாணிபொற் பதியுஞ் செவ்விய நீதிகளைப் புகட்டற்கேற்ற நூல்களையும் கூறுதற் கெடுத்துக்கொண்ட இச்செய்யுளில், செந்தமிழினை நூர்கள், அறிதற்கரிதாயுள்ளனவாய் உபகிடதங்களையும் வேதாந்தருத் திரத்தையும் கூறியகாரண மென்னை? என்பனவாம்.

இவ்வவயங்களைத் தெளிந்துகோடற்கெண்ணி ஆராய்ந்ததில் இவ்வவயங்கிழற் கிடனின்றியே செய்யு ளமைந்திருக்கிறதென்று தோன்றுகின்றது. அது வருமாறு:-

தேவர்குறளும் — வள்ளுவநாயனார் வழங்கிய திருக்குறளாலும், திருநான்மறைமுடிவும்—சிறப்பமைந்த நான்மறைமுடிவாகிய பெருமை சான்ற நாலாயிரப்பிரபந்தமும், மூவர்தமிழும்—சம்பந்தர் நாயக்காசர் சுந்தார் ஆகிய வகுப்பியோரளித்த தேவாரமும், முனிமொழியுங் கோவை திருவாசகமும்—வாதவூர் முனிவர் அருளிய திருக்கோவை திருவாசக மென்னும் நூல்களும், திருமூலச்சொல்லும்—திருமூலநாயனாரருளிய திருமந்திரமும் ஒருவாசகமென்று உணர்—ஆகிய இவை யாவும் ஒரு பொருளுதலிய தண்டமிழ்நூல்களென்றறிக.

திருநான்மறைமுடிவேன்றதற்கு நாலாயிரப்பிரபந்த மென்றும், முனி என்றதற்கு, வாதவூர்முனிவரென்றும் பொருள்கூறிய காரணம் வருமாறு.

சைவசமயத் தமிழர்களுக்கு வேதமாகிய தேவார திருவாசகங்களைக் கூறியவர் வைணவசமயத்தமிழர்களுக்கு வேதமாகிய நாலாயிரப்பிரபந்தத்தையும் கூறவேண்டிமாகலானும், தாமரைக்கண்ணன் ருட்டுணைமறவாத் தொண்டர் குழங்கனிற் நாயசீர்சான்ற ஆழ்வார்களாற் பாடப் பெற்ற அருள்பெருங் திருமறைபாசலானும், நான்மறைகளின்முடிவான மெய்ப்பொருளியே முழக்கும் முதமொழியாகலானும், இறைவன் திருவண்பிரபஞ்சல் வடமொழி வேதத்திற்கு முன்னின்று முழங்கிச்செல்லும் பெருமைமுடைமையானும், இன்றும் தென்கலைவணவர்கட் குரிய நூலிவதமாகக் காணப்படுதலானும், திருநான்மறைமுடிவேன்பது நாலாயிரப்பிரபந்தமே யென்க.

இச்செய்யுளியற்றிய ஓளவைப் பிராட்டி சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவராகவின், நாலாயிரப்பிரபந்தத்தைக் கூறார், உபநிடதங்களையே கூறினார்; எனின், இச்செய்யுளின் முதற்கண்கூறிய திருக்குறள் எச்சமயத்தோர்க்கும் ஏற்புடைத்தான இன்றமிழ்ப் பெருமறையாகலானும், உபநிடதங்களும் அறுவகைச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தனவாகலானும், இச்செய்யுள் சைவவைணவர்களாகிய இருமதத்தினர்க்கும் ஒப்பக் கூறியதாகலானும், பண்டைக்காலத்தே சமயப்பொருமை மிகுதியாக இன்றென்பது தெளிவாகலானும், இது சமயச்சார்பாகக்கூறியதன்றென்க.

முனியென்பது வாதவூரடிகளுக்கே பொருந்துமாதலானும், நிலையிலாப்பொருளைத்தையும் நில்லாவெனவுணர்ந்து நீத்த பெருந்தகையாராதலானும்,

‘கற்றவாதவூர் முனிவரையழைத்து, என்றும்’

‘மரித்தமனமும்புளாகமுமாய்நின்றார்வாதவூர்முனிவர்’ என்றும்,

‘இனியமாமுனிவர்’ என்றும்,

‘செல்வமாமுனி’ என்றும்,

‘பாடன்மாமுனிவர்’ என்றும்,

‘பின்னியல்முனிவர்’ என்றும்,

‘நன்முனியடிவிடென்று நாயகனருளிச்செய்தான்’ என்றும்,

‘அறந்தரு முனிவன்’ என்றும்,

பண்டைப்பனுவல்களில்வழங்கும் பெருவழக்குண்மையானும், முனியென்பது வாதவூர்முனிவரையே யென்க.

இவ்வுரையை முத்தமிழ்த்துறையின்முறைபோகிய உத்தமப்புலவர் ஆய்ந்து உண்மையைவெளியிடுமாறு வேண்டுகின்றேன். எனது சிற்றறிவுக்கெட்டியமட்டும் வரைந்த இவ்வுரையிற் காணுந் குற்றங்கட்காக என்னை அறிவுடையார் கடைக்கணிப்பாராக.

இங்ஙனம்,

மாணவன். சா. சிதம்பரன்,

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கம்,

அணிற் பிள்ளையின் அருமைத்தொண்டு

—:0:—

“அணிலெனும் பிராணி யயோத்திராமனுக்
குதவிசெய்ததா யுலகெலாங்குறும்.”

அணிலெனும் பிராணியின் சிறுமை யென்ன? அயோத்திராமபிராணின் பெருமை யென்ன? இவருக்கு இவ்வற்பப்பிராணி யென்ன உதவியை யெவ்வாறு எப்பொழுது செய்தது? என்று விசாரிக்குங்காலத்தில் பூராயபிரான் திருவணைகட்டியகாலத்தில் இது தன்னொக்கடிய உதவியைச் செய்யவேண்டுமென்று ட்கொண்டு சமுத்திரத்தில் மூழ்கிவந்து சமுத்திரக்கரை மணலிற்புரண்டு உடலில் ஓட்டிய மணலைத் திருவணையிற்சேர்த்தது. இவ்வாறு திருவணை நிறைவேறுகிறவனாயிற் செய்தது. திருவணையங்கடலாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தி அன்புமேலிட்டாற்செய்யும் அணியின் திருத்தொண்டிற்குத் திருவுள்ளமாகிழந்து அதன்முதுகிற் றடவிக் கொடுத்த திருக்கைகளிலடையாளமே அதன்முதுகில்தோன்றும் அடைபாள்மென்பர்.

இவ்விஷயம், கம்பராமாயணம் சேதுபந்தனப்படலத்திற் காணப்படவில்லை. வான்மீகத்திலும் இல்லையென்றே வடமொழிவாணர்கள் கூறுகிறார்கள். பின் இச்செய்திவழங்கக் காரணம் என்னவென்று பார்க்குங் கால், தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதாந்த ராமாகிய திருமலை (உள) இருபத்தேழாம்பாசரத்தில் இது நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கக் கண்டோம். அப்பாசரம் இது.

குரங்குதன்மலையைத்துக்கக் குளித்துத்தாம்புரண்டிட்டோடித்
தாங்ககோடைக்கலுற்ற சலமிலாவனிலும்போலென்
யாங்கன்போல்வலியகெஞ்சம் வஞ்சனெனெஞ்சுதன்னால்
அரங்கனாக்காட்செய்யாதே யனியுற்றேனயர்க்கின்றேனே.

இதுபோன்ற அரியவிஷயங்கள் பிரபந்தத்திற் காணப்படுகின்றன. சமயங்கெடுக்காலங்களிற் காண்பதை வெளியிடவோம்.

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை,
நாகை கீலலோசனிப்பத்திராதிபர்.

அகலிகை வெண்பா

இரண்டாம் பதிப்பின் அநுபந்தம்.

(All rights reserved by the author.)

முன்னுரை.

1. அகலிகைவெண்பா இரண்டாம்பதிப்பு அச்சிடப்பெற்றபின்பு, காலஞ்சென்ற பிரமஸ்ரீ சிவபுராணப் பிரசங்க சிரேட்டர் சுந்தரேசுவர ஐய ரவர்களுடன் ஓடி னுலேப்பற்றி நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது “கௌதமன் இந்திரன் இருவரும் நீரில் முழுக, எவன் பின்னெழுவானோ அவனுக்கே அகலிகை உரியவன்” என்று பிரமதேவர் கூற, இருவரும் முழுகக் கௌதமர் பின்னெழுந்து அகலிகையை அடைந்தாரென்னும் கதையே யன்றி, அந்தப் பிரமதேவரோ “எவன் முன்னும் பின்னும் முகமுடைய பசுவை முன்பாகக் கண்டு மூன்று முறை வலஞ்செய்தவருவானோ, அவனே அகலிகைக்கு நாயகனாவான்” என்றுகூற, இந்திரன் மேகவாகன மேறி உலகெல்லாம் தேடாநிற்பப், பிரமசாரியாயிருந்த கௌதமரைக் கிருகஸ்தராக்க நெடுங்காலம் கருதியிருந்த நாரதர் சந்தித்து, அத்தகைய ஒரு பசுவினிடம் கொண்டுபோய்விட்டு, அதனை வலம்வரச்செய்து, அகலிகையை அடையச்செய்தாரென்னும் வேறொரு கதையு முண்டென்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

2. இவ் விரண்டுகதைகளுள் முதலாவது, அகலிகைவெண்பா இரண்டாம்பதிப்பில் “ஆரமுதொ” என்னும் 10-ம் பாட்டின் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனோடு இரண்டாவதனை முரணுமற் சேர்த்தற்கு இன்றியமையாத அளவு அந்தப் பாட்டின் இறுதியிடியை மாற்றிக்கொண்டு பாடிய புதுப்பாட்டுக்களை இந்த அநுபந்தத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன.

3. அந்தப் பதப்பாட்டுக்கீ அசனிகைவெண்பா முன்றும்பதிப்பு வெளிவருவதற்குமுன், அப்போது அதனோடு சேர்த்துப் பதிப்பிக்க உமென் திருந்தீன். அப்போதுப் பார்வையிட்ட எனது கண்பர், திரு வெளியே தந்திரமென்று நினைத்திருப்பவன்மாதர், மகா-அ-அ-ஸ்ரீ மே. சா. சுப்பிரமணிய கவிராமாவர்கள் இப்பொழுதே வெளியிடல் நல உமென் உதரியதற்கினென். இந்த அநுபாதத்தை வெளியிடலானேன்.

4. இவ் வநுபத்தத்தில் வரும் பாட்டுக்களுக்குக் குறிப்புரை அநுபாதமே பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

5. இவ் பாட்டுக்களின் அருந்து விளங்கும்படி எழுதிய வசனம், பாட்டுக்களின் பகுதிக்கிடம், இவ் பாட்டுக்களின் ஒருசே வாசிக்கும் படி உமென் உதரியா பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வப் பாட்டுக்களின் பகுதியில் அநுபாதத்தில் பாட்டுக்களின் எண்கள் ஓர் பகுதிப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவ்வொருபாட்டுக்குரிய உரையை யும் பகுத்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

6. அசனிகைவெண்பா இரண்டாம்பகுதியில் உள்ள 10-ம் பாட்டு உமென் உதரிய வசனப்பாதத்தையும் கீக்கிவிட்டு, அவற்றிற்கு யாறாக உமென் இவ் வநுபத்தப் பாட்டுப்பகுதி வசனப்பகுதிகளை வாசித்தல் உமென்.

7. இவ் வநுபத்தக் கையெழுத்துப்பிரதியைப் பார்வையிட்டுத் திருத்தக் குறிப்பித் ததலிய பல வித்துவகண்பர்களுக்கும் எனது உமென் உதரியதற்கினென்.

8. இவ் பாட்டுப்பகுதி வசனப்பகுதிகளில் உள்ள “குற்றங் கவிராது குறையெய்து வாசித்தல்” செய்யும்படி கற்றோரை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

24-8-1921.
தெ. வெ. வெ.

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்.

அ க லி கை கெ வ ண் ண் பர்

இரண்டாம் பதப்பின் அநுபந்தம்.

அகலிகையைக் கௌதமர் அடைந்தவரலாற்றை
இந்திரன் நினைவுகூர்தல்.

[6-ம் பாட்டுமுதல் (இவ் வநுபந்த முழுதும் உள்பட) 43-ம் பாட்டில் 'உய்வதரிது' என்பதுவரையும் உள்ளவையாலும், சபையிலிருக்கும் போது இந்திரனுக்கு அகலிகையின் ஞாபகம் வரக் காமபாவசனாகி அவன் விஷயமாக முன் நிகழ்ந்தவற்றை அவன் தானே நினைந்தவையே யன்றி யாருக்கும் தெரிவித்தனவல்ல வென்பதை வாசிப்போர் கவனித்தல் வேண்டும். இவ்வாறே 45முதல் 68-ம் பாட்டுவரை யுள்ளவையும் அவன் நினைந்தவையே.]

அகலிகையை அடைதற்குப் பிரமதேவர் நியமித்த முதற் சபதம்.

ஆரமுதொ டன்னுள்தோன் றந்நாளே யான்காதல்
கூர்மயல் கோதமனும் கொள்ள, அயன், — நீர்முழுகி
முன்னெழுந்தார் தோற்பார்என, முழுகினேம்; முழுக, அவன்
பின்னெழுந்தான்: தோற்றேன். பிறகு,

அன்னுள் — ஆப்படிப்பட்டவள் — அகலிகை. கோதமன் — கௌதமன்.
அயன் - பிரமன்.

10.

இரண்டாஞ் சபதம் நியமிக்கும்படி பிரமதேவரை
இந்திரன் வேண்டல்.

வேத, இவன் கும்பகமா வித்தை மிகப்பயின்ற
சாதனையின் நீருள்ளநனி தங்கினான்: — நீதி
தவறா தெமக்குச் சமமாம் ஒருகுள்
நுவல்வாய் பிறிதென்றேன் நொந்து.

வேத — பிரமனே. கும்பகம் மா வித்தை — முச்சடக்குதலாகிய பெரிய வித்தை. பயின்ற சாதனையின்-பழகிய பழக்கத்தால். நனி - (என்னினும்)

பக (சொல்லாமக). மிதிது ஒரு குள் தவல்வாய்=வேறொரு சபதம்
கருவாயாக. 10-1.

சீசீ' இனமொழி சொப்பதனும் சிர்மமத்தோ!
முதல மதியை அழித்ததோ!—சீசர்
பாலுமொ : சொற்றும்! புரந்தா,போ! போபோ!
அகலதழி! என்னுள் அயன்.

சிர்மமத்தோ - சிவந்தையதோ. சொற்றும் - சொன்னும். புரந்தான் -
இந்தான். அயன் - பிரமன். 10-2.

சொற்றும், சொத்தும், சொன் திருவருளால்,
இன் முயர்வாய் வெய்வென்: இவன்சொந்து—சொன்னபடி
வேதமன் கருவாய் வேத, மனம்,பிரமன்
கறினான் வேறு குறித்து.

சொற்றும் - சொன்று சொன்னபடினே. 10-3.

திரியே குன்றே நியம்பென் பதனால்
பதனாய் திருநன் பகல்வேன்:—இதுவே
இவதி: திரிசொன் நிரியென் இவையேன்:
உமதி: இதுநன் குணர்.

பதனாய் - (1) பதிபதாக; (2) ஆசாரியமானதாக. 10-4.

பிரண்டாம் சபதம்.

திரிபோனம் இன்னும் முகமுடைய துர்பசவை
மக பாகக கண்டதன் மூன்றுமுதல—அன்பா
மக பாகதன் செய்ய கண்டவென்! அன்னுள்
கவலன்மழில் கர்இம் மகட்கு.

மக பாகதன் - (1) கவலனை மகபாகதன்: (2) கவலன். எழில் அழகு.
மக - மகதன். மகட்கு - கண்டதற்கு. 10-5.

பிரண்டாம் சபதத்திதய பற்றி இத்தரன் எண்ணுதல்.

மக பாக, மகபாக இதுகாற்றென்
மக பாகதன் கவலன் மகதன்—தர்னபசக்
மக பாகதன் மகதன் மகபாகதன் மகபாகதன்
மகபாகதன் மகதன் மகபாகதன்.

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பதிப்பின் அநுபந்தம் கசக

இது - இந்தச்சபதம். உழந்து - பிரயாசப்பட்டு - வருந்தி. காண்பன
லன் - காணமாட்டான். எவனும் - எங்கும். இவண் - இங்கே. மீள்
வல் - திரும்புவேன். 10-6.

அணிலேற விட்டநா யாகஇவன் ஏங்க,
மணிலேஇம் மாதை மணந்து, —வினுளோர்.
குடிமைஇவன் கொண்டரசு கொள்ள, அடிமைக்
கடிமையென வாழ்வேன் அமர்ந்து.

“அணில் ஏறவிட்ட நாய்போல” என்பது ஒரு பழமொழி. தான்
பிடிக்கமுயன்ற அணிப்பிள்ளையைத் தான் ஏறக்கூடாத மரத்தின்மேல்
ஏறவிட்டு ஏங்குகின்ற நாய்போல என்பது கருத்து. குடிமை(யை) —
குடியார் தன்மையை-குடிகளாவதை. அமர்ந்து-திருப்திப்பட்டு அமர்ந்து.
அமரர்க் கரசனாக வாழ்தலினும் அகலிகைக் கடிமையாக வாழ்தல் அதிக
இன்பந்தருவதாக, இந்திரன் கருதினான். 10-7.

உரைமகளைக் கொண்ட உலகின்ற தேவும்
மரைமகளைக் கொண்டநெடு மாலும்—வரைமகளைக்
கொண்ட அரனும்இவட் கொண்டஎனை நோர்;வே
றண்டர் தமில்நோர்வார் ஆர்?

உரை - சொல். உரைமகள் - சரசுவதி. மரை - தாமரை. மரை
மகள் - இலக்குமி. வரை - மலை. வரைமகள் - பார்வதி. இவட் கொண்ட-
இவளைக் கல்யாணஞ்செய்துகொண்ட. நிச்சயம் பற்றி எதிர்காலம் இறந்த
காலமாகக் கூறப்பட்டது. 10-8.

அனையம்னார், தங்கொழுநர் ஆகத்தோர் பாகம்
மனும்இடம்ஏய் பேதையர்;இம் மாதே, —தனதுரியோன்
உள்ளம் முழுதும் உறையுளாக் கொள்ளுகொளும்
உள்ளம் மிகுசமர்த்தி காண்.

தனது உரியோன் - தன் கணவன். உறையுள்—இருக்குமிடம். ஆகத்
தோர்பாகமென்றது தத்தம் கணவர்தேகத்தில் சரசுவதி நாவையும்,
இலக்குமி மார்பையும், பார்வதி இடப்பாகத்தையும் உறைவிடமாகக்
கொண்டதை. 10-9.

இவ்வாதத் தேவன் இதயத்தே வாழ்வை
இவ்வுபாஸப் பெற்றிலே மென்றே-அவருள்
ஒருத்தி வெறுத்தான் ஒருத்தி சிவந்தான்
ஒருத்தி பசுந்தான் உயிர்.

இவ்வாத-வாதம் - மிகுதல். பசுந்தான் - பச்சைசிறம் அடைந்தான்.
தன்னைவன் இருதயத்தில் இவன் வாழ்ந்தல்போல, நம் கனாவன்
இருதயத்தில் நாம் வாழ்ப்பெற்றோமில்லையென்று கருதியோ, என்பது
முதலானபடியின் கருத்து. 10-10.

அவனொலி, அவ்வவந்தம் அன்பு ருடலைத்
தன்ருது தெக்கிலும் சார்ந்து-தவருக்கு
உடனொலி வானுர்: உருவொருமி நானுர்
இருதயம் தீயிர் தெனக்கு.

அன்பு - கனாயர். தன்ருது - சிக்காமல். தவருக்கு - (தங்கள் தங்
கள்) கனாவருக்கு. இருதயம் - சுருங்குதல். 10-11.

கனாயிக்கு அன்னாயர் சுருந்தின் உருகருத்தாய்
உன்னாயின் சிக்க விராதிப்-பெண்ணினோடு
வந்திந்த வாழ்க்கைய வாய்க்கை: பிறவாய்க்கை
தவ்வந்தி வேயின்ற தான்.

கனாயி - (உனவோடு) பொருந்திய உயிர். 10-12.

நித்தியை இரண்டாய்க்கத்ததை நிறைவேற்றமுயன்று
தவறி வருந்தல்.

உன்னாயலாய் அன்னாயிக்குமுதில்மேற்
கனாய் நிறைமுயலும் தேவனே - தன்னாய்
நித்தியை அந்நிதிதிக், இவரும்
அருமினிக் கொந்தேன் தயர்ந்து.

கனாய்-தேவன். கனாய் - தன்னாய். "தன்னாய் கனாய் செவ்
வாய் கனாய். கனாய் கனாய்" என்பதும். 10-13.

கனாய்தம் கனாய் - கனாய் செத்தும் புனவந்தை
புனவந்தம் கனாய், தேவியிந்த - பாநலத்துங்

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பதிப்பின் அறுபந்தம் கசந

கண்டிலன் அவ் ஆவதனைக் காணாமே உள்ளத்துக்
கொண்டதுயர் சாலக் கொடிது.

யான் போற்றும் - என்னால் காக்கப்பெற்ற. ஆ-பசு.

10-14.

இரவுபகல் யான்பலநாள் எவ்வயினுந் தேடிச்
கருவிமுடிகில் மேலலைந்துங் காணா-ஒருபசுவைக்
கோதமன் ஓர் காற்கண்டான் கொல்லோ வெனமரண
வேதனையை உற்றேன் வியர்த்து.

வயின் - இடம். கருவி - காரணம். கருவிமுடிகில்-(உலகம் வாழ்தற்குக்)
காரணமான (மழையைப் பெய்யும்) மேகம். வியர்த்து - வேர்த்து. 10-15.

நாரதர் உதவியால் கேளதமர் இரண்டாம்சபதத்தை நிறைவேற்றல்.

இவ்வா றுநோந்தலைந்தேன் யான். அப் பசுக்காண,
எவ்வா நெனினும், இறைவன் அருள்-செய்வான்,
பெருந்தவந்தான் செய்வெனென்று, பிஞ்ஞகனைச் சிந்தை
புரிந்திருந்தான் கோதமன் அப் போது,

உனோந்து - மனவருத்தமுற்று. செய்வான்-செய்யும்படி. பிஞ்ஞகன்-சிவன்.
சிந்தைபுரிதல் - தியானித்தல். 10-16.

சோதிஒன்று வானில்நெடுந் தூரத்தே தோன்ற, அவன்
யாதிதென்று சிந்தித் திடுமுனம், அச் - சோதி
நெருங்க, மிளிர் செம்மேனி நீள்சடைகண் மசன்
இருங்கருணை செய்துவந்தா னென்று

யாது இது என்று. இருங் கருணை - பேரருள்.

10-17.

பாரதன்மேல் வீழ்ந்து பகவ! எனத்தொழுதான்
நாரதனாங் கன்னவனை நாரதனால்-வாரி
எடுத்திருகை கொண்டுதழீஇ என்னேய, இங்கண்.
அடுத்ததனை யான் அறிவ னால்.

ஆங்கு -(தொழுத) அவ்விடத்தில். நார் - அன்பு. நாரதனால்-அன்
பினால் - அன்போடு. இங்கண் - இங்கே. அடுத்தது - சம்பவித்தது -
நிகழ்ந்தது.

மிசுந்த தூத்திலே கேவலம் பகுத்தறிபக்கடாத சோதிமயமாக
வும், குவந்த தூத்திலே சிவந்த டெனும் சடையும் புலப்படத் தான்
திபாரித்த ட்சொண்டந்த சிவனேயாகவும், (சிவனென்மெண்ணிக்கீழே
மிசுந்த தொழுகு டெந்த தான் தாக்கி சிறுத்தப்பட்டபோது) சமீபத்
திவெ நன் சேவதினாகவும் கௌதமர் கண்டது நாரத் பருவை.10-18.

சுதபன் தனது பாத் துன்றுவது, சேப்த்சின்
மருஷம் பித்தன் மனத்தே-தெரிநல்,
செய்தோர் அப்பருமே பென்னி. நமெப் யன்றோ?
அன்பதாம் தூர உணர் வால்,

சோபிதின் - தூத்தின். பிதன் - மற்றொருவன். தூர உணர்வு - தூரத்
திவ் உணர்வு. தென் ஆங்கிலசான்றிதன் 'டெலிபதி' என்பர்.
திவ் தூர "சொன்னிவாத்தி" பிசொந்தமயார்க்கும் கோப்பெருஞ்சோ
குழுவன் டுப்பாட்டிற் கண்டது" என்பது வேது ஸமஸ்தான
திவ்வன் சீ தோசபயமச்சாவரன் தெரிவித்தது. 10-19.

மனக்கவல் சிவந்த நாரென்மெம் தூ,
சிவந்தவன் பிழும் சிவந்தம்-பித்தனா ரினேன்:
தூபன் அமையன் துனைவாது கூட்டத்தால்
இன்பம் இரட்டியா மே.

அமையன் - மனக்கவல். "அஞ்சத் தவல் மிலர்" குறள் 1072. பின்
தூபன்மயா து ஆங்கிலப்ப பொழியில்கருத்தைத் தழுவிது.10-20.

பிசொந்தமயா பரியென ஒதல் ஒறிய,
பிசொந்தமயா பரியென வைத்து-சினத்த
செய்தோர் சிவந்த சிவந்தவாது தாலம்
கடித்த புத்தாது தான்.

கடித்தபுத்தாது - (செய்தபாத்ததினும்) வினாவாக வந்திருக்கின்
தது. 10-21.

தவ்வன் தொழில்நர் துயித உண்பால்,
தவ்வன் பருவதிதர், தவ்வன்-முயலாதே,
தவ்வன் பித்தம் முகமுடைய ஒப்பகவை
வெந்தேதி சிவந்தவன்.

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பதிப்பின் அநுபந்தம் ௧௪௫

வயவு ஆர் பருவம் இதால் - இது (அப்பசுக்கள்) கருப்பம்சிறைந்திருக்
குங் காலமாதலால். வாளா முயலாதே - (அப்பசுவைக்காணத்தக்க
இடமாகிய அந்தத் தொழுவைவிட்டு வேறு இடங்களில்)வினை
(தேமும்) முயற்சி செய்யாமல். 10-22.

இப்பாரில் ஓர்கள் நிரண்டுமுகம் முன்புறமெய்
உற்பாதம் யான்கண் டுளனெனினும்-எப்பாலும்
உற்றபசு முன்பின்முகம் உள்ளதனைக் கண்டிலேன்,
நற்றபசு செய்நா ரதா.

உற்பாதம் - (இயற்கைக்கு மாறான) பிறவி. எப்பாலும் உற்ற பசு-
எங்கும் உள்ள பசுக்களுள்ளே. நற்றபசு - நல்(ல)தபசு. 10-23.

என்ன,அவன் வாய்பேசா திட்டன் கரம்பற்றிச்
சொன்னதொழு உய்த்தத் தொழுவினும்-நன்னிரையுட்
சூலுளையும் ஓர்பசுவைச் சுட்டி, முகம்அதன்பின்
பாலும்உள தாங்குற்றுப் பார்

எ(ன்)னனும் - என்று சொன்னவுடனே. சொன்ன - முன் சொல்லப்
பட்ட. நல்(ல)திரை (- பசுக்கூட்டம்). சூல் உளைதல் - பிரசவவேதனைப்
படுதல். 10-24.

என்ன, அவன்,என்னை எள்ளுதிபோ நீ என்று
பன்னு முனம்அப் பசுவினது-பின்னொர்
முகந்தோன்ற முன்று முறைவலம்வந் துள்ளம்
உகந்தான்தன் தொழினேனாக் குற்று,

எள்ளுதிபோ - பரிகாசம்பண்ணுகின்றயோ. பின் ஓர்முகம் - பிற்புறத்
தில் ஒரு முகம் (-பிறந்துகொண்டிருக்கும் கன்றின்முகம்.) 10-25.

நாரதருக்குக் கௌதமர் நன்றியறிவு கூறல்.

அவலமெலாம் நீக்கும் அரனடியைச் சிந்தித்(து)
அவனாநாளல் வேட்ட தடைந்தேன்-அவனடிகள்
வாழி! அவனேபோல் வந்தென்னை வாழ்வித்தாய்
வாழி! பலநலமும் வாய்ந்து.

அவலர் - மனக்கவலை, வேட்டது - விரும்பியது.

10-26.

செக்கை திழ்ச்சவன்மை யோப்ப உடனே
திக்கைச் சிறைத்தாய்; எனக்குச்-செட்டக்கரிய
தேவியையோ சந்தாய்; சிறியனை ஆவிக்கோர்
ஆவியையே சந்தாய் அறி.

செட்டை - செட்டை. திக்கை - துன்பம்.

10-27.

விண்ணகடையன், கோச்சொன்றும் மேலி சடைசுண்டு,
சுண்ணாபெய்ந்து நரம்பாயியம்-பாட்டுநாய்
புது நாய் பின்பினை உருவியவா நித்த
அருளாலும் சகனோத்தா வால்.

செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.

10-28.

நினைவு நினைவுக்கு மேலே நகல் மாறியேன்
பெரியவர்களை. நெய்வந்தை-உண்ணினால்,
பெரியவர்களை. நெய்வந்தை-உண்ணினால்,
எண்ணியவால் என்றோ இல்.

செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.

10-29.

செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.

செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.

10-30.

செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.

10-31.

செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.

செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.
செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை. செட்டை - செட்டை.

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பதிப்பின் அறுபந்தம் கசள்

முகமன் - துதிமொழி. நால் (-நான்கு) முகம் (உடைய) மன் (-
இறைவன்)-பிரமன். பால் மிக நல்கு ஆ தானம் ஆம் தொழு-பால்
மிகுதியாகக் கொடுக்கும் பசுக்களின் இடமாகிய தொழு. அலரோன் -
பிரமன். ஆத்தானம் - சிறந்த உறைவிடம். 10-32.

சூள்முடித்த வாறுரைத்தான். 'தோகை மணத்தினை இந்
நாள்முடிக்க' என்று நளினத்தோன்-சூள்முடித்த
கோதமற்கும் மானைக் கொடுத்து விடைகொடுத்தான்.
மாதவத்தர் சென்றார் மகிழ்ந்து.

தோகை மணத்தினை இந் நாள் முடிக்க-அகலிகை கல்யாணத்தினை
இன்றைத்தினமே நிறைவேற்றிக். நளினம்- தாமரை. நளினத்தோன்-
பிரமன். 10-33.

இமையா விழிகொண்டின்பா நிடற்கும்
அமரா தலைந்தனைய ஆவைக்-கமையோடு
தேபிநாள் அந்தோ! செவியுற்றேன் இவ்வல்லாம்.
வாடினேன் என்செய்வேன் மற்று.

கமை - பொறுமை. இவ் - இவை. 10-34.

முகில்மிசைநான் முவுலகு முற்றும்போய் எய்தா
அகலிகைதான் நொய்தின் அவன்கைப்-புகுதல்,
முடவனது வாயுள் முகில்தோய் கிளைத்தேன்
வடிதலினை நேருறுமால் வாய்ந்து.

மூ உலகு-மூன்று உலகம். நொய்தின் - எளிதாக. அவன்கைப்
புகுதல் - (கௌதமன் தழுவும்படி அவனுடைய இரண்டு) கைகளின்
உள்ளே செல்லுதல். கிளைத்தேன் - கொம்புத் தேன். வாய்ந்து (வாய்க்கு
நேராக வாய்ந்து) வடிதலினை நேருறும். ஆல் - அசை. 10-35.

வெந்தியில் வீழ்ந்து வெதும்பி எழுந்தார், அச்
செந்தியில் வீழ்ந்த செயலென்ன, - அந்தோ!
ஒருமுறைதுஞ் சுற்றார்மீட் டோர்முறைசெத் தென்ன,
இருமுறையும் தோற்றேன் இனைந்து.

துஞ்சுற்றார் - செத்தார். செத்தென்ன - செத்தாலென - செத்தார்
போல. இனைந்து - வருந்தி. 10-36.

முற்றிற்று.

◆ 2010年10月10日

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பாதிப்பின் அறுபந்தம் ௧௪௯

- 10- 1 பிரமதேவரே, யானும் போகஞ்செய்யும்படி நேர்த்தசமயங்
களில் மூச்சடக்கப்பழகியுள்ளேனாயினும்,
இரண்டாம் சபதம் இவன் அதுவே எப்போதும் செய்வோனாய்
நியமிக்கும்படிபிரம தேவரை இந்திரன் என்னினும் அதிகமாக மூச்சடக்கப் பழகி
வேண்டல். யிருக்கின்றான். ஆதலினாலேதான், இப்
போது நீர் கூறிய சபதத்தில் வெற்றிபெற்றான். இது இருவருக்
கும் சமமான சபதமன்று. நியாயம் தவறிப்போகாமல், எங்
கள் இருவருக்கும் சமமானதாக, வேறொருசபதம் கூறுதல்
- 10- 2 வேண்டிமென்றேன். உடனே பிரமதேவர் என்மேற்கோபங்
கொண்டு, சீ சீ! இந்திரா, இப்படிப்பட்டவார்த்தைகள் கூறுவது
யோக்கியமாமோ! ஆசையினாலே புத்திகெட்டுப்போனாயோ!
அயோக்கியர் கூறும் வார்த்தைகளைக் கூறினாய்! போ! போ!
- 10- 3 தூரஒழிந்துபோ! என்றார் உடனே, கௌதமன், பிரமதேவரை
நோக்கி ஈசுவரன் கிருபையினால் நானே இன்னமும் வெற்றிபெறு
வேன்; இவன் வேண்டிக்கொண்டபடியே வேறொருசபதம் நிய
- 10- 4 மிப்பிரக என்றான். அப்போது, பிரமதேவர், என்னேநோக்கி,
உள்ளதிரியே வேறொருசபதங்கூறும்படி சொன்னதனால், நான்
புதுமையானதாக ஒருசபதங் கூறுவேன். இதுவே முடிவானது.
இனிமேல் வேறொருசபதமுங் கூறமாட்டேன். இது உறுதி
யென்று நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வாயாக.
- 10- 5 அந்தச் சபதமாவது, முன்புறம்போலப் பின்புறமும் முக
முள்ள ஒருபசுவை எவன் முந்திக்கண்டு
இரண்டாம் சபதம். மூன்றுமுறை வலஞ்செய்துவருவானே,
அவனே இவனுக்குக் கணவனுவான் என்பது.
- 10-6 என்று பிரமதேவர்கூறவே, இந்தச் சபதம் எனக்கே அறு
கூலமானது ஏனெனில், இந்தக் கௌதமன்
இரண்டாம் சபதத் வாகனம். ஒன்றும் இல்லாதவனாதலால்,
தைப்பற்றி இந்தி காலால் வருந்தி நடந்து திரிந்து தேடி அப்
ரன் எண்ணுதல். படிப்பட்ட அருமையான பசுவைக் காண
மாட்டான். நான் மேகவாகனாருடைய விரைவாக எங்கும்
சென்று அதனைக் கண்டு, அதனால் மேன்மையும், மகிழ்ச்சியும்
கொண்டு, இங்கே திரும்புவேன். திரும்பின உடனே

- 10-7 அகநானூறு அடைந்துவிடுவன். இவன் * அணிலேறவிட்ட
நாம்போல ஆகி, எச்சமடைந்து வருந்த, நான் இவனை இந்த
மண்ணிலகத்தில கல்பாணம் செய்துகொண்டு, இவருடன்
விண்ணிலகம் போய், அந்தே என்ருடிகளாகிய தேவர்கள் இவன்
குடிக்காக, இவர் கிரிடம் குடிச் செங்கோல்கைக்கொண்டு அர
சான, நான் இவருக்கு அடிமைக்கும் அடிமையாய்த் தொண்டு
புரிந்துவாழ்வேன். அவ்வாறு வாழ்வது நான் இதுவரை அர
சாண்ட இன்பத்திலும் அதிக இன்பத் தருவதாம். சாகவதியைக்
கல்பாணஞ்செய்துகொண்ட இந்தப் பிரமதேவரும், இலக்கும்
பைக் கல்பாணஞ்செய்துகொண்ட அந்தத் திருமாலும், பார்வதி
யைக் கல்பாணஞ்செய்துகொண்ட பாமசிவனும் இவனைக் கல்
பாணஞ்செய்துகொண்ட எனக்குச் சமானமாகார். ஆதலால்
மந்தத்தத்தவருள என்னுமேவார் யார் இருக்கின்றார்கள். ஒரு
வருமில். மேற்கூறிய முன்முமாதரும் முறையே தங்கள்
மனப்பது மனையும் பாற்பையும் இடப்பாகத்தையும் தாங்கள்
வாழும் இடங்களாக்கொண்டு, தங்கள் தனவரது உடலையே
தொடர்தார்கள். உடலிலும் முழுதும் அடைபாயல் ஒருபாகத்
ததவ அடைந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் அறிவில்லாதவர்
கள். அவர்கள், தனது கணபாகிய எனது (உடலை இலட்
திடப் பண்ணும், அதனினும், ரிச்சிற்றந்த) உள்வழிமுமை
யுமே நனக்கு கணபிடமாகத் தொண்டுகொண்டிருப்ப கள்ளம்
- 10-10 இதுக்கொத்தியுள்ளார். இவர் நன்னைவனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தாங்கள் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்
- 10-11 இதுக்கொத்தியுள்ளார். இவர் நன்னைவனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தாங்கள் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்
- 10-12 இதுக்கொத்தியுள்ளார். இவர் நன்னைவனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தாங்கள் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்

இதுக்கொத்தியுள்ளார். இவர் நன்னைவனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தாங்கள் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்
தொடர்தவையால் தந்தாண்வனது இருதயத்

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பதிப்பின் அறுபந்தம் கருக

ராகவும் உள்ள இவளோடுகடிவாழும் வாழ்வே வாழ்வாவது: மற்
றெந்த வாழ்வும் தாழ்வாவதேயன்றி வேறென்றுமாகாது.

10-13 என்று பலபல இனிய எண்ணங்களை எண்ணிக்கொண்டு
மேகவாகனத்தின்மீதேறி எல்லாத்திசைகளி
இந்திரன் இரண் டாம் சபதத்தை லும் சென்று, அந்தப் பசுவை நாடித் தேடு
நிறைவேற்ற முய வாளுயினேன். பகலெல்லாம் தேடியதனோடு
ன்றுதவறிவருந்தல் அமையாமல், என் ஏவுதலால் மேகம் மின்ன
தின்று இருளை ஓட்டிவிட, இரவு பகல்போலாக, இராக்காலங்களி
லும் விடாமல் நான் தேடி அலைந்து நொந்து சோர்ந்து துன்ப

10-14 மடைந்தேன். அந்தப் பசுவை நான் பூலோகத்திலே காண
வில்லை. தேவலோகத்திலும் காணவில்லை. பாதாளலோகத்திலே
யுங் காணவில்லை. இவ்வாறாக அப்பசுவைக் காணாததனால்.

10-15 எனக்கு உண்டாகிய துன்பம் மிகவும் கொடிதாயிருந்தது. இப்
படிக் கொடுத்துன்பமடைந்திருந்த சமயத்திலே, யான் விரை
வான மேகத்தின்மேலேறிப் பலநாளாக இராப்பகல் ஓயாமல்
எங்கெங்கும் அலைந்துதேடியும் காணமுடியாமற்போன பசுவை
ஒருவேளை கௌதமன் கண்டுவிட்டானோவென்ற நினைவு தோன்ற
வே, என் தேகம் வேர்க்க மனம் சாகுந்தருணத்திலுள்ளார்படும்
மரணவேதனையோன்ற வேதனையை அடைந்தது.

10-16 யான் இவ்வாறாக மனவேதனையோடு அந்தப் பசுவைத்
தேடி அலைந்துகொண்டிருந்தேன். அவன்
நாதர் உதவியினால் அதைத் தான் எவ்வாறாயினும் கண்டுகொள்
கௌதமர் இரண் டாம் சபதத்தை ஞாதற்கு ஈசுவரன் கிருபைசெய்யும்படி அவ
நிறைவேற்றல். ரை நோக்கித் தவஞ்செய்வேனென்று தியா
னம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அப்படி அவன் தியானஞ்

10-17 செய்துகொண்டிருக்கும்போது, வானத்திலே, நெடுந்தூரத்திலே,
ஒருஜோதி பிரகாசிக்கக் கண்டான். கண்டவன் அது எவ்வாறு
தோன்றியது, என்னதன்மையுடையது என்று ஆராய ஆரம்பிக்
கும்முன்பே, அந்தஜோதி அவனைநோக்கி விரைந்து சமீபிக்க,
அதிலே சிவந்தமேனியும் சடைமுடியும் தோன்ற, தான் தியா
னித்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானே பெருங்கருணைபுரிந்து

- 10-18 தாத்தியட்சமாகக் காட்சிதந்தருவந்தாரோன்று கருதிப் பூமி
யிற்சீரே பகவானே! என்று தோத்திஞ்செய்துகொண்டு
கிழங்கு காட்டாங்காமர்காம்பண்ணினான். அப்படி நமஸ்
காம்பண்ணியசமயத்திலே கிட்டவந்துகிட்டீராதான் அவனை
வாரியெடுத்து ஆஸிங்கனம்பண்ணி, எனது நண்பனை, இங்கே
கடந்த கல்லாம் நானறிவேன். நீ சொல்லித் தெரியவேண்டிய
தொண்டுகிண்கிண. அப்படி யறிவே எனன்றால், சொல்கிறேன்
10-19 சென். ஒருவர் மனத்திலே கிண்ப்பத தூத்திலேயுள்ள மற்
றொரு உடைய மனத்திலே தோன்றுவது ஆச்சரியமானதாயி
10-20 தும் உண்மை செஞ்செய்தோ! அந்தநகர தூரணர்ச்சியிலு
ள்ள, பிராமதேவர் கறிய பகவான எவ்வாறு காண்பது, கண்டா
கத்தி அகலிகைய அடையலாகாதே யென்று கவலைபடைந்
தது உண்மத்திலே தோன்ற, உடனே அந்தக்கவலைகைய நீக்
குப்பொருட்டி நான் உன்பால் வந்தடைந்தேன். ஒருவன் தன்
சீரேகிண்கிணச் சந்தித்து அளவளாவுங்கால், அவன் கவலையுள்ள
யனுயிருந்தால், அந்தக் கவலை (கிண்கிணனால் பாக்கிக்கப்பட்டுப்)
புரியாததும், சளிப்பான்வனுயிருந்தால், அந்தக்களிப்பு
(கிண்கிணனால் கடப்போர்த் அதுபயிக்கப்பட்டு) இரட்டியாத
10-21 தும் அதுபயித்தமானவை. உன்னை உலகத்தார் 'பிரமசாரி
பிரமசாரி' என்று வழங்குவது ஒழிய, ஓர் அழகிய மனைவி
யுடன் இல்லாழ்வானாகவந்தும்படி யான் செடுங்காலமாகக்
கருதியிருந்த கருத்து சிறைவேறுங்காலம் நான் எதிர்பார்த்ததி
10-22 தும் கிண்கிண வந்திருக்கின்றது. அதோ தோன்றுகின்ற
கிட்டத்திலே உன் தோழனிலே, ஆயிரம் பசுக்கள் சிற்கின்றன.
திருத்த காலம் பசுக்கள் பூர்ணகர்ப்பமாகியிருக்கும் காலமாத
லாம், நீ டாக்டர்மேண்டிய முன்னும் பின்னும் முகமுள்ள பசு
வை பக்கோபிப்பான் திடுக்காண் என்றுகொடுவா. வேறிடங்களிற்
10-23 காண்க உதி கிண்கிணங்கி செப்பவேண்டாம் என்று நாரதன்

* மதுரை தாத்தியே. சென். பகுத்தறிவ்கடாத ஒரே பிண்டமான
தாத்தியே. தாத்தியே. சென். தோழரும் ஐயுமுடியும் உடைய
தாத்தியே. தாத்தியே. சென். தோழரும் ஐயுமுடியும் உடைய
தாத்தியே. தாத்தியே. சென். தோழரும் ஐயுமுடியும் உடைய
தாத்தியே. தாத்தியே. சென். தோழரும் ஐயுமுடியும் உடைய

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பதிப்பின் அநுபந்தம் கருந

- கூறக் கௌதமன் அவனைநோக்கி, —இந்தப் பூமியிலே முன் புறத்திலே இரண்டுமுகமுடைய கன்றை நான் பார்த்திருக்கிறேனென்றாலும், எந்த இடங்களிலும் உள்ள பசுக்களிலும் முன்னும் பின்னும் முகமுடைய பசுவொன்றையும் நான் பார்த்த 10-24 தில்லையென்று கூறினான். அதற்கு நாரதன், மறுமொழியொன்றுங் கூறாமல், அப்படிப்பட்ட பசுவைப் பிரத்தியட்சமாகக் காட்டுதலே தக்க மறுமொழியாமென்று கருதிக் கௌதமனது கையைப்பற்றிச்சென்று முன்சொன்ன தொழுவினுள்ளே கொண்டுவிட்டு அங்கே நின்ற பசுக்கூட்டத்திலே சூலு னைந்துகொண்டிருந்த ஒரு பசுவைச் சுட்டிக்காட்டி அந்தப்பசு வுக்குப் பின்புறமும் முகமிருக்கிறது, கிட்டப்போய் உற்றுப் 10-25 பார் என்றான். அப்படியே கௌதமன் அப்பசுவின் அருகே போய்ப் பார்த்து நாரதன் சொன்னபடி பின்புறத்தே முகம் காணப்படாமையால், ஏ, நாரதா, நீ என்னைப் பரிகாசம்பண்ணுகின்றாயோ? என்று சொல்லஆரம்பித்த தற்சமயத்திலே, அப் பசுவின் பின்புறத்திலே கன்றின்முகம் வெளிப்பட அதனால் முன்போலப் பின்னும் முகமுடையதாகத் தோன்றிய அந்தப் பசுவை மூன்றுமுறை வலம்வந்து, அகலிகையை அடைந்து விட்டோமென்று மனமுவந்து தன்தோழனைப் பார்த்துக் கூறு கின்றான்.
- 10-26. தியானஞ்செய்வோர்களுடைய துன்பங்களெல்லாவற்றை நாரதருக்குக் கும்பிட்டு நிவித்திசெய்யும் சிவபெருமானது திரு கௌதமர் நன்றி வடிகளைத் தியானித்து அவருடைய திரு யறிவு கூறல். வருளால் யான் அடையவிரும்பியதை அடையப் பெற்றேன். அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க. அவரே போல வந்து என்னை வாழ்வடையச்செய்த நீ எல்லா நன்மைக 10-27 ளும் எய்தி வாழ்வாயாக. ஆடை அவிழ்ந்தவன்கை, அவன் வேண்டாமலே, அதனை உடனே கட்டி உதவுதல்போல, எனக் குற்ற கவலையை நான் வேண்டாமலே உடனே நீக்கி உதவிசெய்தாய். நீ எனக்கு என் உயிருக்குயிராகிய அகலிகையைத் தந்த தனால், சாதாரணமான தேவியைத் தந்தாயல்ல, எனது ஆவிக் கு 10-28 ஆவியையே தந்தாயானாய். ஆகாயத்திலே நீண்ட சடையுடனும்

செந்த மோரியுடனும் தோன்றிச் சிவபெருமானேயென்று நான்
காணினியுதினும் சிவசெய்த உருவினாலும், (நான்
அந்நினைவு அடைப) என்னியதை என்னியபடியே
அதையுடையபடி செய்த அருவினாலும் நீ என்னை ஒத்தாய்.

10-29 எனக்கு என்னினும் இனிமையும் எல்லாப்பொருள்களி
னும் சித்திப்பவையாகிய அக்கனிகையே கொடுத்துதவினும்.
தம்வாறு உதவிய உனக்குச் செய்யத்தக்க நகம்மாறு ராச
ராசராகிட்டுமே யில்லை. அப்படியிருக்க, என்னிடத்தில்
உனக்குப் பிரசுரப்பகாமாயாகக் கொடுக்கத்தக்கது யாதிருக்கக்
கூடியது. என்னப்பற்றி வேறு ஒன்று யில்லை. அதனால் என்னை
மேலே சொன்னேன். மற்றவர்கொள்வாயாக. உனக்கு உன்னை
யுத்தியே சமரப்பொருள் உண்டாகுது. அது என்னே. உனக்கு
உடைமைபாகிய எனக்கு யானே நேர்: என்னையன்றி வேறொரு
சமரப்பொருளும் இல்லை. நீங்கள் இருவிரும் அவாவர் அவ
ரெனையாததும் ஒருவர் மற்றொருவரையோத்தும் இரண்டு
சமரப்பொருள் சிவ உடைசீர்கள். யானே, உனது உடைமை
யாகிய நானாகதால், என்னையன்றி ஒருவரையும் ஒவ்வாமல்
ஒரே உடைப்பொருளுடையேனும் தம்மிருவரினும் அதிகனாகி

10-30 எனக்கு என் சம்பந்தம், வாதன், அவ்வாறு புகழ்வதைத்தடுத்தி
உனக்கு உபகாரவார்த்தை எதற்காகக் கூறுகின்றாய்? அந்நிய
தாய்க்குறே கூறவேண்டும். நான் என்னினின்று வேறானவ
னல்லேனென்றே. தூய்ந்துபார்த்தால் நாம் இருவேறும் ஒரு
வேசம். என்னினின்று நான் வேறல்லேன், என்னினின்று நீ
மோகனம். என்னம் தெரிந்த உனக்கு இவ்வண்மை தெரிந்

10-31 ததகான. நம் இருவரும் அபேதமாய் ஒருவராகவே இருத்த
வனாகிறோ. நீ ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் உன் மனத்துக்
கொண்டிருக்கின்றதை, சினைத்தபடியே என்மனம் உணரா, அத
னால் உன் என்னிடம் வந்துசேர்க்கேன். அவ்வாறு சேர்ந்த
பின்னை நீ உயிரினமும் சந்திப்பதமுலாமோ என்று கூறிப்
பின்னும் கூறுகின்றேன்.

அகலிகைவெண்பா 2-ம் பதிப்பின் அநுபந்தம் கருநூ

10-32

நான் உபசாரவார்த்தைகளில் விருப்பில்லாதவன். அகலிகையை நீ அடைவதற்குப் பிரமதேவரது அகலிகையைக் கட்டளைசையப் பெறும்படியாக, நாம் இனித்
கௌதமர் தாமதஞ்செய்யாமல் அவரிடம் செல்வதே
அடைதல். நல்லதென்று கூறி, வளமாகப் பால்கொடுக்க

கும் பசுக்கள் வாழும் அந்தத் தொழுவைநீங்கித் தன்சினே

10-33

கிதனோடு பிரமதேவரை அடைந்து அவருக்கு அவர் நியமித்த சபதத்தைக் கௌதமன் நிறைவேற்றிய விவரத்தைத் தெரிவித்தான். உடனே, அவர் இந்நான் நன்னான், இன்றே அகலிகை கல்யாணத்தை நிறைவேற்றுக என்றுசொல்லிக் கௌதமனுக்கு அகலிகையைக் கொடுத்து எல்லாருக்கும் விடைகொடுக்க, அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து தங்களிடம் சென்றார்கள்.

10-34

இறைப்பொழுதும் இளைப்பாறுதற்கும் தங்காமல் பொறுமை யுடனே அலைந்து (என் தெய்வப்பிறப்புக்கு இயல்பாகவுள்ள) இமையாத கண்க
இந்திரன் தான் புக்கு இயல்பாகவுள்ள) இமையாத கண்க
உற்ற தோல்விக்கு னால் அந்தப் பசு எங்கேயுள்ளதென்று நான்
வருந்தல். தேடிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நாள்களிலே

கடைசியான ஒருநாளிலே இந்த வரலாறு முழுதுங்கேள்வி யுற்றேன். அதனால் வாடி வருந்தினேன். வேறொன்றும் செய்

10-35

தற்கில்லாதவனாயினேன். நான் மேகவாகனாருடனாப்ச் சுவர்க்க மத்திய பாதாலமென்ற திரிலோகங்களும் சென்றும் எனக்குக் கிடையாத அகலிகை கௌதமனுக்கு எளிதாகக் கிடைத்தது, மேகத் தோயும்படி உயர்ந்த கொம்பிலுள்ள தேன் ஒரு முடவ னுடைய வாய்க்கு நேராக வாய்ந்து வடிதவினை ஒத்தது.

10-36

கொடிய தீயிலேவிழுந்து சுடப்பட்டெழுந்தோர் திரும்பவும் அந் தத் தீயிலேவிழுந்தாற்போலவும், ஒருமுறை மாண்டார் மறு முறையும் மாண்டாற்போலவும், நான் இரண்டுமுறை தோல்வி யடைந்து வருந்துவேனாயினேன்.

முற்றிற்று.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் 1921-ஆம் மார்க்சுமீ 5௨ நடத்திய

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரிசைக்ஷவினா.

பி.ஏ. வகுப்பு.

I. இலக்கியம்.

பரிசுடிகள்:—A. M. சடகோபராமா நுஜாசாரியர்.

1921-ஆம் மார்க்சுமீ 5௨ சனிக்கிழமை பகல் 10—1.

[அம்சம் 120.]

N. B.—பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்
பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்

1. 1. 'பட்டினப்பாலை' பொருளென்ன? பா, திணை, துறை
யாவை? 1. 'பெரிசைமகளிருணங்குறுக்கவரும்' 2.
'பொற்சாற்புதல்வர் புரியின் லுருட்டிம்' 3. 'வயலாமைப்
புத்தூண் மீம், வறாடம்மின் மலர்மலைந்தும்' இவை என்
னென்ன அடிகள்?
2. இன்னுள்ளிருந்தும் தமிழ்க்காட்டுப் பழைய கொள்கைகள்
பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்
3. பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்
4. பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்
5. பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்
11. 1. பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்
2. பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்
3. பெரிய சென்னை VIII. ஆவ்வொன்றிலும் ஏதேனும்

4. நாலுவாய்மை, ஐந்துசீலம், ஐம்பெருங்குழு, எண்பேராயம்; யாவை?
5. சித்திராபதி, காஞ்சனன், காயசண்டிகை, தீவதிலகை; இவர்கள் யார்?

- III.
1. அந்தராணம், ஏது நிகழ்ச்சி, இலவந்திகை, பட்டிமண்டபம், கடைமுகம்; இவற்றை விளக்குக.
 2. மணிமேகலையென்பாள் கற்றுத் துறைபோகிய கலைகளிற் சிலவற்றையாவது கணவனையிழந்த பத்தினிப்பெண்டிர் செய்கைத்திறத்தையாவது கூறுக.
 3. சுதமதிகூறிய உடம்பின் அசுத்தங்கள் யாவை?
 4. பளிக்கறைமண்டபவனத்துள் தாமரைப்பீடிகையின் செய்கை விநோதம் யாது?
 5. மணிமேகலை செல்லத்தகாததாகச் சுதமதியாற் குறிப்பிடப்பட்ட இடங்கள் யாவை?

- IV.
1. எச்சமும் சிறப்புமாய்வந்த உம்மை, ஆக்கம், இல்பொருளுவமை, அர்த்தாபத்தி, செற்பொருட்பின்வருநிலை; இவற்றுக்குத் திருக்குறளிலிருந்து உதாரணம் காட்டுக.
 2. இருபொருள்கூறுக:— “பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றி னறம்பிழ, செய்யாமைசெய்யாமைநன்று” “எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்ல” “அருளல்லதியாதெனிற்கொல்லாமை கோறல்”
 3. கீற்றிட்டவற்றிற் காதாரத்துடன் பொருள்கூறுக:— குன்றிமூக்கிற்கரியாருடைத்து, கள்வார்க்குத்தள்ளு முயிர்நிலை, தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.
 4. பின் வருவனவற்றை விளக்கியுரைக்க:—நல்லாற்றாழை, துறந்தார்போல வஞ்சித்து, அளவின்கணின்னொழுக லாற்றார்.
 5. பின்வரும் உவமைகளாற் றெரிவன யாவை?
 1. ‘பெற்றம் புலியின்றோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று’
 2. ‘கணைகொடிது யாழ்கேடுசெவ்விது’
 3. ‘நிலத்தறைந்தான்கைபிழையாதற்று’

- V.
1. ‘யாமெய்யாக்கண்டவற்றுளில்லையெனைத் தோன்றும்’ வாய்மையினல்லபிற’ என்று முற்கூறிப் பின் ‘ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன், பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று’ என்று முடிவிக்கூறியது எவ்வாறு பொருந்தும்.

2. 'கபிலர்' பொய்கையாரைத் தன்னிலுள் சிறந்தவரென்று கருதித் தன்னை வெறுத்துக்கொள்வ தென்னை?
3. தமிழர் தர்மயுத்தம் ஆரம்பிக்கும்போது முதல் அம்பு விடுமுன் கூறுவது யாது?
4. உபயபாரதி, துரோடகாசாரியர், கௌடபாதர், மண்டன மிசிரர், கோவிந்தபாதர்; இவர்கள் யார்?
5. சங்கரரின் காலம் யாது? இந்நாட்டின் வைதிகமதத்தை நிலைநிறுத்த அவர் காரணமாயிருந்த தெங்ஙனம்?

II. இலக்கணம்.

பரீட்சைகர்:—பண்டித. மு. வேங்கடசாமிநாட்டார்.

1921ஆம் மார்ச்சுமீ 5உ சனிக்கிழமை பகல் 2—4.

(அம்சம் 90.)

நன்னூல்—அகத்திணையியல்.

- I. (1) தமிழ்நெடுங்கணக்கிலுள்ள எழுத்துக்களின் முறை வைப்புக்கு நியாயம் கூறுக.
- (2) காரணப்பெயரெல்லாம் பகுபத மாமா?
- (3) ஈட்டுபொருள், அஃறிணை, தாடலை, மழகளிறு: இவற்றுக்குப் புணர்ச்சிவிதி கூறுக.

- II. (1) இருதிணைப்பொதுப்பெயர்கள் எவை? இருதிணைப்பொது வினைகள் எவை?
- (2) ஐ, ஆன்: இவ் வேற்றுமையுருபுகள் செய்யுளில் எங்ஙனம் திரிந்துவருதலுண்டு?
- (3) அஃறிணையிறப்பெயர், முற்றெச்சம், எச்சத்திரிபு, வேறு வினையுடனிகழ்ச்சி, உபலக்கணம், எதிர்நிரனிரை: இவற்றைவிளக்கி ஒவ்வோருதாரணம் தருக.

- III. (1) தொல்காப்பியம் எவ்வரசன தவைக்களத்தில் யாருக்குக் கேட்பிக்கப்பட்டது?
- (2) கைக்கிளை, பெருந்திணை, பாலை: இப்பெயர்களின் காரணத்தை ஆராய்க.
- (3) முதற்பொருள்கூறுங்காற் கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தை உடன்கூறியது ஏன்?

- IV. (1) வைகுறு, ஏற்பாடு என்ற சொற்களிற்பொருளை விளக்குக.
- (2) 'தெய்வமுணுவே' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவும் என்றதனாற்றொள்ளப்படும் கருப்பொருள்கள் யாவை?

(3) பன், பாடி, கிளி, அன்னம், அகில், கொன்றை
பச்சை, தாமரை: இவை எவ்வெந்திலத்திற் குரியன?

V. (1) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனோ? 'வேந்தனினோ'இயவேனோ?
இவற்றில் யார் யார் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்?

(2) 'மர்னர்'பாக்கி'யின் என்பதற்கு நச்சினுர்க்கினியர்கூறும்
பொருள் என்ன?

(3) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனாருக்குத் து? ஊரும் முறைமையென்ன?
இஃது உலகியலாயா?

VI. (1) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனாருடைய பண்பு? உள்நுறையுமயத்
தித்து வாராத கருப்பொருள் யாது?

(2) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனின் இலக்கணம் என்ன?

(3) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனின் பண்பு, முறைப்படுத்துவதும்
தொடர்ச்சியுடையதா என்பதற்கு ஆதாரங்காட்டுக?

VII. (1) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனின் பாட்டுக்கள் யாவை?

(2) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனின் பாடகவழக்காவன யாவை? உலகியல்
வழக்காவன யாவை?

(3) 'மர்னர்'பாக்கி'யினனின், வன்புறை, கற்பொடுபுணர்ந்த
கொடை: இவற்றை விளக்குக.

III. வினாசம்.

பரிசுதகர்: Justice K. G. சேவைபுரி B.A., B.L., M.R.A.S.

1921ஆம் மார்ச்சுமீன் 6உ சனிக்கிழமை பிற்பகல் 4½-5½

(அம்சம் 30.)

1. கப்பின் கிறப்பு.

2. மானவர்க்குத் துரைத்தனத்ததச் சேர்த்தோழுகாமையும்.

3. சிலத்தமொழிவளர்ச்சி.

இவற்றுள் மூன்றாவது வினாக்கி ஓர் வினாசமேயுதக.

தமிழ்மொழியுள் வடமொழிக்கலப்பு.

முற்காலத்தில் நம் தமிழ்மொழியுள் வடசொற்கள் அருகிக்கிடந்தன. இக்காலத்திற் பெருகிக்கிடக்கின்றன. நான்வழிவடு, கிழமை மும்முறைவடு, கிழமைவழிவடு, திங்கள்வழிவடு ஆகிய இவற்றை ஆக்குவோர்களுள்ளாரும் இன்னும் வடசொற்கலப்பைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர். எவ்வாற்றால் எனில், ஓர்பொருளைக்குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல் உள்ளவிடத்தும் அப்பொருளைக்குறிக்கும் வடசொல்லைக் கையாண்டும், ஆங்கிலமொழியில் உள்ளவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்குங்காற்புதுச்சொற்கள் ஆக்கவேண்டியவிடத்து வடமொழியில் ஆக்கி அவற்றைப் பயன்படுத்தியும்வரும் இவ்வாற்றால் என்க.

இவ்வாறு நம் தமிழ்மொழி இன்னும் சிலகாலம் நடைபெற்று வருமாயின், அஃது என்னும் என்பதைச் சிறிது ஆராய்வார்களாயின், அங்ஙனம்செய்பத் துணியார். முற்றும் தமிழ்ச்சொற்களையே கையாளுவர். சொற்கள் கிடைக்காவிடிற் புதுத் தமிழ்ச்சொற்களை ஆக்குவர். இங்ஙனம் இக்காலத்தில் அருட்டிருவாளர் மறைமலையடிகள் தாம்எழுதிவரும், திருவாச்சகவிரிவுரையில், கூடியவரை வடசொற்களை ஒழித்து எழுதுகின்றார்கள்; முற்றும் ஒழிக்கவில்லை. ஒழிக்கமுயல்வார்களென எதிர்பார்க்கின்றும்.

இனி மற்றைய ஏடாக்குவோர்களும் தமிழ்மொழியிடத்து அன்புள்ளவர்களானால் அவ்வாறே இனிமேல், செய்யத்தொடங்குவர். அங்ஙனஞ் செய்யத் தொடங்காதவர் அம்மொழியிடத்து அன்பிலார் ஆவர். அன்பிலார் ஆமாறு எவ்வாற்றால் எனில், அம்மொழியினது அழகும் பெருமையும் கெடுமாறு செய்யுமாற்றால் என்க. என்னை? அன்புடையார் அழகும் பெருமையும் உற்றுவிளங்குமாறு செய்வர். அஃதிலாரன்றே அவை கெடுமாறு செய்வர்; ஆகலான்.

இனிவடசொற்கலப்பைப் பெருக்குதல் தமிழ்மொழியின் அழகைக் கெடுக்குமாறு யாங்ஙனம்? எனில், அழகு என்பது “கண்டாரால் விரும்பப்பெரிந்தன்மைநோக்கம்” மொழிக்கு அழகாவது கேட்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை. அத்தன்மை தமிழ்மொழி ஒன்றினுக்கே இயற்கையாய் அமைந்துள்ளது என்பதையும் ஏனையமொழிகளுக்கு அங்ஙனம் இல்லை என்பதையும் “மொழியினது உண்மைக்கூறுபாட்டுநால்” வல்லாராகிய

மயின்முறைக்குலத்துரிமை.

“வெயின்முறைக்குலக்கிரவன்முதலியமேலோர்
உயிர்முதற்பொருள் திறம்பினுமுறை திறம்பாதோர்
மயின்முறைக்குலத்துரிமையைமனுமுதன்மாபைச்
செயிருதப்புலச்சிந்தையாலென்சொனாப்பீயோய்”

(இராமா-மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம்-௬௪)

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தை விலக்கவேண்டிக் கூனியாகிய மந்தரை
கைகேசியிடங் கூறக் கைகேசிவெகுண்டுரைத்ததாக இக்கவி வந்துள்ளது.

இதில் “மயின்முறைக்குலத்துரிமையை” என்பதற்குத் தமிழ்
வித்துவான்களிற் பலர் பலவிதமாகப் பொருள்கூறுகிறார்கள். ஒருவர்
மையின்முறை யென்றது எழுத்து முதற்போலியாய் மயின்முறை
யென்று வந்தது; குற்றமற்ற முறையுள்ளாலும். எனப் பொருள்கூறு
வர். ஒருவர் மயில் என்றதற்குக் கேகயம் என்பது பரியாயநாமம். மயில்
களில் முத்ததற்கே கலாபம் முளைக்கும். யான் கேகயத்தரசன்புத்திரி
யாகையால் முத்தவர்க்குரித்தான இராச்சியத்தை விரும்பேன். எவ்வயிற்
றுதித்த பரதனும் விரும்பான் என்ற கருத்தையடக்கித் தான் பிறந்த
குலத்தின்பெருமையையும் கூறின னென்பர். ஒருவர் ஒருமயிலுக்குப்
பலகுஞ்சுகளிருந்தாலும் முத்தகுஞ்சிற்கே உச்சிக்கொண்டை முளைக்கும்
அது மரித்தபின்னரே அதையடுத்தகுஞ்சுக்கு முளைத்து வரிசையாய்
வரல்போல முத்தவராகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கே முடிசூட்டல் முறைமை
யெனக்கூறின னென்பர். இவைகளைவிட முத்தமயிலுக்கே கலாபம்
முளைப்பதென்பதற்குத் தக்கஆதாரம் நணிகைப்புராணத்தில் இ ரு க்
கிறது.

களவுப்படலம் செய்-244.

தன்னறிவுளதெனத் தலைவற் கிஞ்ஞோ

முன்னுறு னார்த்தி முறை திறத்துரைத்தல்

“பலாவம்பொழிவினோருநாயுயிர்த்தபலமயிற்குங்
கலாவம்புனைந்தகவிமயின்முடிந்ததெனக்கருதச்
சுலாவம்பாதிமீர்வெற்பிவெய்மாமாதுக்குத்தோன் பன்முன்ன
மிலாவம்புவாப்பமுதுக்குறைந்தானெனவெண்ணமுண்டே”.

தேவன், படைத்தும் கலையுடையதாயினும் முத்தாற்போலச்
செய்து, திருக்குமார் எவ்வளவும் சூத்த திருக்குமாராகிய ஸ்ரீ
ராமன், ராஜ்யவாசினம் பெற்று கூறினதாகப் பொருள்குறல்
பொருந்தயாகும்.

மத்திய, சட்டசபா, மதுவாங்கு, சாந்திப் பந்தில் பிஷ்மர் யுதிஷ்டாருக்கு
மத்திய, சட்டசபா, மதுவாங்கு, சாந்திப் பந்தில் பிஷ்மர் யுதிஷ்டாருக்கு
மத்திய, சட்டசபா, மதுவாங்கு, சாந்திப் பந்தில் பிஷ்மர் யுதிஷ்டாருக்கு

[illegible]

சாத்திரத்திற் சங்கீதமென்பதுபேல அரசன்
 இவ்வாறு மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தபோது கங்கையேன்மும்.

மன் தீவிடமான துறும் வடம்பின் அழகும் தன் செங்கையிற்
வடம்பின் வடம்பின் தும்புதுபோல அசனும் அழகானசெங்க
வடம்பின் வடம்பின் தும்புதுபோல அசனும் அழகானசெங்க
வடம்பின் வடம்பின் தும்புதுபோல அசனும் அழகானசெங்க
வடம்பின் வடம்பின் தும்புதுபோல அசனும் அழகானசெங்க
வடம்பின் வடம்பின் தும்புதுபோல அசனும் அழகானசெங்க

இவ்வாறு செய்து முடிந்த பின்னர் அந்தப் பகுதியைப் பார்த்து
கொண்டிருந்தேன்.

[illegible][illegible]

மயிலானது தன்னைப் பாறுதலுக்குக்கொண்டு பாம்பு முதலிய வற்றை அடக்க எப்போதும் சாக்கிரதையாயிருப்பதுபோல அரசன் எப்பொழுதும் தண்டத்தைமேற்கொண்டவனும் ஆசாரத்தில் அஜாக் கிரதையில்லாதவனுமா யிருக்கவேண்டும்.

மயிலானது இருக்கிற மரத்திலிருந்து அதிகச்செழுமையுள்ள மரத் துக்குச் செல்வதுபோல அரசன் உலகிலுள்ள வரவுசெலவைக்கண்டு வரவு அதிகமும் செலவு குறைவுமாகவுள்ள காரியங்களிற் செல்லவேண்டும்.

மயில் தன் தோற்றத்தினாலேயே காக்கைமுதலியவற்றின் குறை தோன்றும்படியிருத்தல்போல அரசன் தன் நேர்மையினாலேயே சத்தரு ழின் குற்றங்கள் வெளியாகும்படி யிருத்தல்வேண்டும்.

மயில் உயர்ந்த செழிப்புள்ள மலைகளையுட்பதுபோல அரசன் உயர்ந் தவர்களும் விர்த்தியடைந்தவர்களும் மலைபோன்றவர்களுமான அரசர் களை யடுக்கவேண்டும்.

மயில் களைத்தகாலத்து நிழலையுட்பதுபோல அரசன் இளைத்த காலத்தில் ஞானியை ஆசிரயிக்கவேண்டும்.

மயில் வேணிற்காலத்தில் மரத்தில் மறைந்து ஒன்றுவதுபோல அரசன் ரஹஸ்யமாய் ரகசங்களையடையவேண்டும்.

மயில் வருஷகாலத்திற் களிப்பதுபோல அரசன் இரவில் ஜன மில்லாவிடத்திற் களிக்கவேண்டும்.

மயில் ராத்திரியில் வெளிப்படாததுபோல அரசன் மழைக்காலத் தில் வெளிப்படாமல் அந்தப்புரத்தில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும்.

மயிலினுடைய குணம்போலவே ஸ்திரீகளால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனாக ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். கவசத்தை விடக்கூடாது. தானே தன்னை ரக்ஷித் துக்கொள்ளவேண்டும்.

மயில் தான் ஸஞ்சரிக்கும் இடங்களிற் போடப்பட்ட வலைகளை விலக்கிக்கொள்வதுபோல அரசன் சாரர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட விபங் களிற் கபடமாக வைக்கப்பட்ட (தன்னைக்கொல்வதற்காக வைக்கப்பட்ட

விஷம் முதலியவற்றை, பாசங்கள் திரிக்கவேண்டும். தெரிந்தும் அவ் விடத்தில், செல்லுவானாகில் நாசமடைவான்.

இவ்விதம் மயிசின் தம்மப்படி பெப்பொழுதும் நடந்துவரும் மனிதன் (மயிலானது கிஷ்டம் கோபமும் கோணலானகையுமுள்ள பாம்பு களைக் கொன்றுவதுபோல) அதிக கிஷ்டமுள்ளவர்களும் கோபமுள்ளவர் களும் கோணலானகையுள்ளவருமான சத்ருருக்கடாக் கொல்லுவான்.

மயில் புழு முதலியவற்றை வெறுக்காததுபோல அரசன் இகழ்ச்சி யாதோர்ப்பவர்க ிடத்தில் அருதயப்படக்கூடாது.

மயில் உபதிரவ பசுஷங்கையடைந்தி ருப்பதுபோல அரசன் உபதிரவ முடமுள்ள மந்திரி முதலிய தன்பசுஷங்கா கிலக்கவைத் துக் கொள்ளவேண்டும்.

மயிலானது பெப்பொழுதும் தன்னிஷ்டப்படி தன்பசுஷங்களை கிரி யாசெய்யவருகின்ற அரசன் தன்பசுஷத்தார்கடாய் பாவச்செய்கிறதென் னி கி தாறாதிடத்தைச் செய்யவேண்டும்.

அரசன் இடம் மயில்போலத் தனராஜ்யத்தைப் பரிபாலிக்க வான்.

இவ்வாறு செத்தமிழ் முடிந்தவுடனாகிய மறு முதலான எல்லா பாசங்களும் விந்துவாயிற் றா ருதவர்களுக்காய், “செந் துறப்புலச் சிவன் மயிலானது விந்துவாயிற் றான்” என்ற கூறினானாக் கூறுவது உண்மையாகிற் கொள்ளவாய்.

ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை.

நாலக கீலலோசனிப் பத்திராதிபர்.

உ திருக்கச்சிநெறிக் காரைக்காட்டுச் சோழசிலாசாஸனங்கள்.

(செந்தமிழ் 18-ஆம் தொகுதி 8ஆம் பகுதியின் ௩௩௨-ஆம்
பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டில் திருக்கையாலீசுவர்கோவிலின்
கப்பக்கிரகத்தின் தென்மேற்குமுனையில் ஆரம்பம். அடிப்படை
அல்லது முதற்படைவரிசை)

ஸுவஸ்திஸ்ரீ

திருமன்னிவளர இருசிலமடந்தையும், போர்ச்சயப்பாவையும் சீர்தனி
ச்செல்வியும், தன்பெருந்தேனியராக்கி இன்புற, நெடிதியலாழியுள் இடைது
றைநாடுந், துடர்வனவேலிப்படர்வனவாசியும், சுள்ளிருத்திட்கொள்ளிப்
பாக்கையும், நண்ணற்கருமுறண்மண்ணைக்கடக்கமும், பொருகடலீழத்த
ரையர்தம்முடியும், முன்னவன்பக்கல்தென்னவன்வைத்த, சுந்தரமுடியும்
இந்திரனாரும், தென்டினையீழமண்டலமுழுவதும், எறிபடைக்கேரான்
முறைமையிற்கும், குலதனமாகியபலர்புகழ்முடியும், செங்கதிர்மாலையும்
சங்கதிர்வேலைத், தொல்பெருங்காவற்பல்பழந்தீவும், செருவிற்சினவில் இரு
பத்தொருகால். அரசுகளைக்கட்பரசராமன், மேவருஞ்சாந்தியமத்தீவ
ரண்கருதி, இருத்தியசெம்பொற்றிருத்தகுமுடியு, மாப்பெருந்தண்டாற்
கொண்டகோப்பரகேசரிவன்மராகிய ஸ்ரீராமஜேந்திரசோழதேவற்குயாண்டு
அவது (தாம் இராஜ்யாதிகாரம்பெற்ற 8-வது ஆண்டில்)

எயில்கோட்டத்து நகரம் கச்சிப்பேட்டு திருநெறிக்காரைக்காட்டைய
வருஷ பீசுரர்க்கு:-

இப்பழுவேட்டரையர் மகளார் முஞ்ஞைவல்லவரையர் இராஜசேக
ரர் தேனியர் அமராகியன் சேமடிகள்வைத்த திருந்தாவிளக்குமுன்று

இம்முன்றும்-சந்திராதித்தவரை எரிக்க நெய் அட்ட ஆடுகொண்ட
மன்றாடி.

ஊற்றுக்காட்டுக்கோட்டத்து தமனூர்நாட்டு திருநெறிக்காரைக்காட்
டுப்புறம் அவ்வள்ளூர் இருக்கும் மன்றாடிமோடன்கும்பை கொண்ட
ஆடு நாற்பத்தேழரையினால் திருவேகம்பனால் நிகழ்தம் அட்டக்கடவிய
நெய் ஆழாக்கும் நானத்தார் பக்கல் திங்கன்தோறும் அறவட்டி சந்திரா
தித்தவரை செலுத்துவதாகவும்

(2) இக்கோட்டத்து இவ்வூர் மன்றாடி எழுவன்.....றங்கடம்
கொண்ட ஆடு நாற்பத்தேழரையினால் திருவேகம்பனால் அட்டக்கடவிய
நெய் ஆழாக்கு இந்நெய் ஆழாக்கும் திங்கன்தோறும் அறவட்டி சந்திரா
தித்தவரை செலுத்துவதாகவும்

(3) இவ்வாட்டத்த இவ்வீர் மன்றம் பாரன் ‘ஒப்பியானழியன்’ சொண்ட ஆடு காஞ்சித்தோழையினல் திருவேசம்பாழியால் மேற்படி (செதம்) அப்படிதான், இவ்வீர் ஆதாக்கும் ஸ்தானத்தார்பச்சல் திங்கள் தோறும் அறவட்ட சந்திராதித்தவரை அறப்பதாகவும்.

(4) மேற்படி மன்றம் பாரன் “யங்கன்” சொண்ட ஆடு இருபத்தி மூன்றையினல் (இந்த இருபத்துமூன்றையினல் என்றிருத் திங்கள்) திருவேசம்பாழியால் அட்டச்சடவமெம் இருசெவிடரை யுட (21 செவிடெம்) ஆதாக்கும் தானத்தார்பச்சல் சந்திராதித்தவரை இவ்வீர் அறவட்ட (மூன்றாம் செவிடெம்) செலுத்துவதாகவும்,

(5) இவ்வாட்டத்த இவ்வீர் (திருநெரிக்காநாச்சாட்டுப்பிறம் அவ் வுடைய) “சுட்டியாழியானகோடியாடி” சொண்ட ஆடு இருபத்திமூன் றையினல் மேற்படி திருவேசம்பாழியால் அட்டச்சடவமெம் இருசெவிடரையுட (21 செவிடெம்) மேற்படி தேவத்தான முடையார் பச்சல் செலுத்துவதாகவும்,

(6) இவ்வீர் மன்றம் “புலியன் கண்டன்” சொண்ட ஆடு இரு பத்தியினல் மேற்படி திருவேசம்பாழியால் அட்டச் சடவமெம் இவ்வீர்.....மேற்(....பு+ செலுத்துவ) தாகவும்— (21 செவிடெம்).

(7) மேற்படி அறவட்டச்சோட்டத்த, தபனாராட்டு, திரு நெரிக்காநாச்சாட்டுப்பிறம் அவ்வீர்விருக்கும் மன்றம் “திருமாகா னத்தாடி” சொண்ட ஆடு காஞ்சித்தோழையினல் இவ் திருவேசம்பா ழியால் அட்டச்சடவமெம் ஆதாக்கும் (1 ஆதாக்கு மெம்) இவ் தானத் தார்பச்சல் செலுத்துவதாகவும்.

(8) இவ்வீர் மன்றம் (மேற்படிச்சாட்டுக்கோட்டத்தமாகறல் காட்டு வடைய) இவ்வீர் மன்றம் “காமன்சேரி” சொண்ட ஆடு இருபத்தி மூன்றையினல் திருவேசம்பாழியால் அட்டச்சடவ மெம் இரு செவிடரையுட (21 செவிடெம்) தானத்தார்பச்சல் சந்திராதித்தவரை செலுத்துவதாகவும்,

ஆக திருநாழினக்கு மூன்று, இம்மூன்றும் சந்திராதித்தவரைக் கும் வைத்தேன்.

மேற்படியானவாய் இவ்வீர் தேவியார் அமாயிபன் செமடிக வடிக் துள் அறவட்ட சந்திரேன் இவர்கன்ம் ‘மனவர்கிழவன்’ ஆகன் திவ்வீர் மன்றம். இவை என்னெழுத்து.

(தொடரும்)

காஞ்சிபுரம் அ. நடேசசெட்டி.

85. செட்டித்தேரு,

கின்னக்காஞ்சிபுரம்.

(குறிப்பு) இது, திறமையில்லாதார் தற்புகழிற் சென்கொடுக்க லாகாதென்கிறது. இங்கு, பிறர் என்றது சொல்லியகருமம் செய்து முடித்துக் கைவந்தவர் என்றவாறு. நன்மையாவது தொடங்கிய கருமத் தைச் சோர்னின்றி முடிக்கும் ஆற்றல்; அது இங்கு, புரட்சிநற்கு விடய மானமையால் ஏழனுருபேற்றது. தகாத-ஆற்றலுள்ள வழியும் தாமே சொல்லத்தகாத. தம்மைப்புறத்தல்-தாம் ஆற்றலுடையரெனப் பேசு தல். அரைக்காற்பொன்னுக்கு விற்பம் என்றது அரைக்காற்பொன் னிலை கொடுத்தாற்போதும்; புலத்தாப்புள்ளைப் பிடித்துக்கொடுப்போம் என்றபடி. கருதியகருமம் கைவந்துகாணுது, கைவந்துபிறரால் நன் மதிப்புமின்றிச் சிறியகூலிக்குப் பெரியகருமம் செய்துமுடிப்பாமென்று சொல்லுமவர் தன்மதிப்பை நம்பி அவரை யொருகருமத்தில் வையற்க வென்பது கருத்து. இதனால், ஒருகருமத்தில் வைக்கப்படுவோர் அக் கருமவகைகளைக் கடைபோகமுடித்துக் கைவந்தபயிற்சிபுடையராக வேணும், அவ்வாறு கைவந்தபயிற்சிபுடையாரது உண்மையான நன்மதிப் புடையராகவேனு மிருக்கவேண்டுமென்பது குறிப்பாயிற்று. “புலத் தகத்துப்புள்ளரைக்கால்விற்பேமெனல்” என்பது பழமொழிக்கூற்று.

133. பண்டின ரென்று தமரையுந் தம்மையுந்

கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கியக்கால்

விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னதொலவ்

வுண்டவிற் நியிடு மாறு.

எ-து, பண்டு இவர் இப்பெற்றியாரென்று தஞ் சுற்றத்தாரையுந் தம்மையு மனத்தின் மதித்துக்கொண்டவகைக்குத் தக்கபடியாற் றம் வறுமைதீரச் சில ரைச் சிலர் நோக்கினு னோக்கப்பட்டவர்க ளந்நோக்கினுந்நடைய பகைவருடனே யொன்றிப் புறங்கூறின் அதவன்றோ தாமுண்டவில்லைத் தியிமொறென்ற வாறு.

(குறிப்பு) இது, செய்ந்நன்றி கோறலாகாதென்கின்றது. பண்டி வரிப்பெற்றியர் என்றது உட்கொள்ளுதற்குரிய முற்றொடர்பு முதலிய சாதனங்கூறியவாறு. இது இங்கு, கைமுதிகசியாயத்தால் பண்டின ரென்ற தொடர்புகருதாதுசெய்யும் பேருதவியையு மகப்படுத்திநின்றது. சிலரை என்றது உட்கொள்ளப்பட்டாரை. சிலர் என்றது உட்கொண்டி ருக்கும் சிழமையுடையோர். நோக்கினால் என்றது? ஆதரித்துவந்தால் என்றவாறு. “பகைவருடனே ஒன்றிப் புறங்கூறின்” எனச் சொல்லின்

செய்கையாகவே அவருடன்கூடத் தீங்கிழங்கும் செயலின்கொடுமை செய்கையென்றாகின்றது. “தாமுண்டவில்கைத் தீயிமொறு” என்றது தாம் தீயிழங்குத்தலிட்டுத் தீவைத்ததென்பாலும் ஒரு பெரிய தீவினை யாகுமென்றது. இங்ஙனமோழி, செய்கின்றி சிறப்போனை “உண்ட விட்டுக்கொண்டு விசப்போம்” என உலகவழக்கில் வழங்கப்படுகிறது. இதில் இன்றி என்றது தீண்டாவது என்னும் பூரணப்பொருளுடைய தாம் உலக தீயமென்றா நிண்டனும் நன்னாயின் மறதலைபாகிய தீயமாக உலகத்துக்குத் குறிப்பமொழியாய் “ஆன்முலையறத்தவற வெயி, பா உலகித் தீயிய சொனெயெயி”¹ என்பனபோலு முபசார மாகின்றது. இவ்விதமாயின் கவிமைய வலளிப்பிடுத்துங்கருத்தால் “ண்டி” என்பதனைச் சிறப்புறாப்பாட்டாற் பாட்டிற் காட்டப் பட்டது.

164. அன்றொனினு மறத்தைச்
சிலநாளி சேத்தயற்றற் செய்சு—முலைநெருங்கி
செய்த போலு தசப்பினும் நல்லறஞ்
செய்வது செய்யாது கேள்.

செய்து செய்யப்பட் டவரான அன்றொனினு மறத்தைச் சிலநாளி வந்தொன்றவரான செய்சு முலை நெருங்கப்பட்டிழவதுபோலு தசப் பினும் உலகமாய் எச்செய்த நல்லறஞ்செய்யது தன் னற்றோஞ் செய்யா தென்றவாறு.

(தாழிப்பு) இது, கைமித்திக வொழுக்கத்தின்சிறப்புக் கூறுகிறது. இதை வாயென்றது சித்தியகருமமாகிய ஒழுக்கநெறியைபென அறிக. நாளாய்—நாள்மோறும். அன்றொனிளும் என்றது ஆற்றாதல் தவற வொன்றென்னு மியதிகுறித்துகின்றது. சிலநாளி—சித்தியத்திற் குழுவு தீர்ச்செய்யும் காலத்திகருமத்துக்குரிய சிலதினங்கள். சிறந்தவை கள்—சிறந்தவைகளான வொழுக்கங்கள்; அனைவ கைமித்திககருமங்கள். நல்லறம் செய்வது என்றது சதாசாரஞ்செய்யுமுதலி என்றவாறு. நற் றென—சந்தைதாம். கேள்—காதியொருமை. ‘நல்லறம் செய்வது நற் றெனம் செய்யாது’ என்பது இதன் பழமொழி. பொதுவாக மக்கட் கொள்ளுபவர்க்கும் தாழ்த்தல்களினும் அதனிற்கிறந்த வருணப்பிறப் பவர்க்கும் உலகிப்பவையு மனிக்கு மொழுக்கமுடைமை சிறந்ததென்பது இதன் பொருளாயிற்று.

135. தெரியா தவர்தந் திறனில்சொற் கேட்டாற்
பரியாதார் போல விருக்க—பரிவிலா
வம்பலர் வாயை யகிப்பான் புகுவாரே
யம்பலந் தாழ்கூட்டு வார்.

எ-து, அறிவில்லாதார் தம்மைச் சொல்லுந் திறப்பாடில்லாதசொற்களைக் கேட்டா லதற்குத் துன்புறுதாராய்ப் பொறுத்திருக்க; பிறன்மே லன்பில்லாத வேதிலார்வாயை யடக்கப்புகுவா ரம்பலந் தாழ்கூட்டுவாரோ பொப்ப ரென்ற வாறு.

(குறிப்பு) இது, புல்லறிவாளரோடு சொல்லெதிராடலாகா தென் கிறது. அறிவில்லாதார் என்றது புல்லறிவாளர் என்றபடி. திறப்பாடி ல்லாத சொற்களாவன.—சொன்னபடி மெய்ப்பிக்கப்படாது னான் முறை பிறழவுரைக்கு முரைகள். பரியாதார்போலவிருக்க என்றதனால் அவர் கள்கூறுமுரைகள் கேட்கும்போதே துன்பஞ்செய்யுபாயினும், அதுனை அவர்க்குக் காட்டாது உவப்பொடுகேட்பார்போன்று பொறுத்திருக்க வேன்றவாறு; வேறுபரிகாரமில்லை என்பது குறிப்பு. பிறன்மேல் அன் பில்லாத ஏதிலார் என்றது அறிவுடையோனொருவனிடத்தும் ஈண்டின்றி மாறுபடும் அவரது இயல்புகூறியவாறு. அவரதுவாயையடைக்கப்புகு வார்—அவர்சொல்லுவது தவறென்று அவருணரக் காட்டி யடக்கப்புகு வார். அம்பலந்தாழ்கூட்டுவார் என்றது இரவும் பகலு மெப்பொழு தும் புகுவாரும் புறப்படுவாருமுள்ள பொதியில்லைக் கதவுதாழிட்டுத் தலைவாயடைக்கமுயல்வாரோ பொப்பர் என்றவாறு. அம்பலந் தாழ் கூட்டுவார் முயற்சி பயன்படாவாறுபோலப் புல்லறிவாளரோடு சொல்லெதி ராடுவார் முயற்சியும் பயன்படாதென்பது கருத்து. அம்பலந் தாழ்கூட்டு வார் என்ற தொடர்மொழிக்குறிப்பே இங்குப் பழமொழியாபிற்று. இது “ஊர்வாயைமுட ஊழமுடிபுண்டோ” எனப் பிறிதொருவாப்பாட்டால் வழங்கப்படுகிறது. இதில் ஊர்வாய் என்றது அறிவில்லாத சாமானிய சனங்களின்பேச்சையும், ஊழமுடி என்றது அடங்கவுரைக்குமுரை அவ ரடங்காது கொதித்தற்கு ஏதுவாமென்பதையும் குறிப்பாலுணர்ந்தி டின்றன.

136. அருவிலை மாண்கலனு மான், பொருந்நூற்
திருவுடைய ராயிற் திரிந்தும் வருமாத்
பெருவரை நாட பிரிவின் றதனாற்
நிருவினுந் திப்பம் பெறும்.

பெறு, தீர்ப்பு செய்து உடனடி மட்டுமேயுடைய ஆண்களும், நிரம்பிய
விபரணம் உடனடிமுதலியவற்றைப் பற்றிய செல்வத்திற்குத் தகுதியில்
வாதாடாமல் மார்புக்குள் கதவத் திருமலர்வாடகை! இப்பெற்றிப்பட்ட
செல்வத்தின் மூலம் உலகத்திலுள்ள எல்லாம் நன் நென்றவாறு.

குறிப்பு: பழம், பொருள்பாடக்கவேண்டி இழிதொழில்புரியற்க
உடனடிமுதலியவற்றை—ஆடம்பரப்பாணதிகள். நிரம்பியபொருள்—தம்
சுந்தரத்தின் தன் துயர்ந் அடியவிறுதுப் பிறர்க்கு முதலும்படி
பெற்று உடனடிமுதலியவற்றை. நிரம்பிய இன்றது கிட்டியவழி நிலை
பெற்று நிரம்பிய இன்றது தவறாமல் விடுதலின்றி என்றவாறு.
செல்வத்தின் மூலம் உலகத்திலுள்ள எல்லாம் நன் நென்றவாறு.
உடனடிமுதலியவற்றை—தன் துயர்ந் அடியவிறுதுப் பிறர்க்கு முதலும்படி
பெற்று உடனடிமுதலியவற்றை. நிரம்பிய இன்றது கிட்டியவழி நிலை
பெற்று நிரம்பிய இன்றது தவறாமல் விடுதலின்றி என்றவாறு.
செல்வத்தின் மூலம் உலகத்திலுள்ள எல்லாம் நன் நென்றவாறு.
உடனடிமுதலியவற்றை—தன் துயர்ந் அடியவிறுதுப் பிறர்க்கு முதலும்படி
பெற்று உடனடிமுதலியவற்றை. நிரம்பிய இன்றது கிட்டியவழி நிலை
பெற்று நிரம்பிய இன்றது தவறாமல் விடுதலின்றி என்றவாறு.
செல்வத்தின் மூலம் உலகத்திலுள்ள எல்லாம் நன் நென்றவாறு.

137. தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு

தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு

தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு

தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு
தொற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு

தமக்கியலுமாவும் நல்லறத்தைச் செய்தலாவது—ஒல்லும்வகையா னற வினையோவாதே, செல்லும்வாயெல்லாம்செயல்” என்ற பொய்யாமொழி கூறியவாறு புரிதல். தடையின்றி அஞ்சப்படும்பிணி—நாச்செற்று விக் குண்டேல் வருதல். துஞ்சு—முதனிலைத்தொழிற்பெயர். துயக்கால் என்னும் முன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. பிணியுடனும் மூப் புடனும் கூற்றுடனுங்குடித் துஞ்சுதல்வரு மெனக் கூட்டுக. பின்னடியிரண்டும் பழமொழிக்கூற்று. அது இங்கு யாக்கைதிலையிலது என்ற துணையேயின்று விதிப்பொருளை முடித்தற் கேதுவாயிற்று.

138. கற்றானுங் கற்றார்வாய்க் கேட்டானு மல்லாதார்
தெற்ற வுணரார் பொருள்களை—பெற்றே
யறிவில்லான் மெய்த்தலைப் பாடு பிறிதில்லை
நாவற்கீழ்ப் பெற்ற கனி.

எ-து, தூல்களைக் கற்றறிந்தானுங் கற்றார்வாய்க் கேட்டறிந்தானும் மல்லாத பிறர் தெளியப் பொருள்களி னுண்மை யறியமாட்டார்; என்னே! அறிவில்லாதானொருவ னுண்மைப்பொருளை யறிந்துசொல்லுதல், பிறிதொன்றில்லை; நாவலின்கீழ்வீழ்ந்ததொரு பழ மொருவன் பெற்றதுபோலும் என்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, முறையான கல்விக்கேள்விகளில்லாதார்சொல்லும் பொரு ளொருபொருளான் நென்கிறது. கற்றார்வாய் என்ற பன்மை கற்றோர்பலரிடத்தும் பலசாற்கேட்கவேண்டு மென்னும் கேள்விமுறை யுணர நின்றது. அல்லாதார் என்றபன்மை கற்றறிந்தவனல்லாதவனும், கற்றார்வாய்க் கேட்டறிந்தவனல்லாதவனுமாகிய இருவரையு மொருங் குணர்த்திசின்றது. இதனால், பொருள்களினுண்மை தெளியவறிந்தானு தற்குக் கல்வி கேள்விகளிரண்டு மொருங்குடையனாயிருக்கவேண்டுமென் பது குறிப்பாயிற்று. தெளியவறியமாட்டாரெனக் கூட்டுக. தெளிய—மயக்கமின்றி. அறியமாட்டார் என்ற காரணவினை அறிந்துரைக்க மாட்டார் என்னும் காரியப்பொருளுணர நின்றது. அறிவில்லாதான் என்றது அறிவறிந்து சிந்தி கல்வி கேள்விக ளின்மையானுளதாய அறி வின்மையுணர்த்திசின்றது. அறிந்துசொல்லுதல் என்றது அறிந்து சொல்லுதலுளதாயின் அது என்றபடி. கீழ்வீழ்ந்ததென்றது மண்ணில் விழுந்து நசுங்கி மணலும் புழுதியும் படிந்ததென்றபடி. ஒருபழம் என்றது அதன் மிகுதியின்மைகுறித்தவாறு. ஒருவன் என்றது பலரும் விரும்பாமைய குறித்தது. பெற்றதுபோலுமென்றது பெற்று

தகவதுமேனு மென்றவாறு. ஒருவர் நாவற்கீழ்ப்பெற்றகனியானது சிற்தகவையத்தனையே யுட்புழம்பு சுவையற்ற துவர்க்கொட்டை யைப் பெரிதும் அகத்திட்டு அற்பசாரமுடைய தோட்டுத்தகையும் உண்ணற்குவண்டாத மணலும் புழுதியும் புக நகங்கி உன்போரா னுதாசினிக்கப்படுவதுமோலக் கல்வி கேள்விக வில்லாதான்கற்றும் கேட் போரா ல் விரும்பப்படாத சுவையற்றபொருளையே மிகவுமுட்கொண்டு வெளிப்படையில் அற்பசாரமுடையதாய் வேண்டாதனகடி யுதாசினிக் கும்படியிருக்குமென்பது கருத்து. இதனால், கல்வி கேள்வியுடையோ ருடாக்கும் பொருளுரையே திராசைகடியின் காழில்கனிபோல முழுது மனுபாதிப்பான சுவையுடையதாயிருக்குமென்பது குறிப்பு. சாரமற் றிருத்தவற் றன்னத்தக்கதொன்றைத் “தாழங்காய்” என வழங்கும் குறிப்புமொழியோல அற்பசாரமுடையதா னுதாசினி க்கத்தக்க தொன்றை ‘நாவற்பழம்’ என வழங்கும் குறிப்புமொழியே இங்கு எடுத் தக்கொண்டபொருள் முடித்தற்குத் திட்டாந்தமாகக் காட்டப்பட்ட பழ மொழியாகிறது. இப்படிமொழி “பெருவழி நாவற் கனியினு மெனிய சுவைஎப்பேககின் குமே” எனப்பெரியதிருமொழியுள்ளும் *வழங்கப் பட்டது.

139. பெரியாநாச் சார்த்தாயேற் பேதமைகத் தாகச்
செய்யார் முன்னொண் பொழுதல்—வெறியொனிக்
கோல பின்பெருதல் வெற்ப புலம்புகிற்
நீர யெரிப்பா மென்கு.

செ.வெ.வழிப்பெரியாநாச் சார்த்தாயேற் றதநியாமையே பற்றாக் வலி யாச்செய்யாநாந்நொண் பொழுதல், வெறியாட்டொனியை மோராயினக்கன் றெனொன்ற பொருள் பின்பெருதல் காட்டிக்கட் உயராய்ப்பா எங்கு வழு வாய்மையாக தாச் சார்த்தாய் மெழுப்புகலா மொக்கு மென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, தம்மன்வலியாரோடு மாறுசொள்ளலாக தென் றித்தது. செ.சியாநாந்நொண் பொழுது தாமே பெரியாநினாகும், அவ னாக சார்த்தொழுது தரு மென சிறுநிறத்தானாயும் அகப்படுத்தினே றது. செ.வெ.வழி, மொதல், வெற் றதநியையும், ஆற்றலு முடைமை. போலவ னதாக எந்தது. இத்தெருகாப்புமின்னமையுணர்வின், இகழ்ச் சேர்த்துப் பு. வெறியாட்டொன்—முற்கண் ஆவேசமாக வேண்

வெறியாடும் கூக்குரலோலி. ஓநாயினங்கள்—ஓநாய் செந்நாய் நரிமுதலிய துட்டமிருகங்கள். வெருவுதல்—சிங்கமுழக்கென் றஞ்சுதல். இது தெய்வமும் சிங்கமுதலிய கடுமானினங்களும் வாழ்தற்குரிய காட்டார்ந்த தென அச்சச்சுவைதோன்ற வெற்றின்சிறப்புக்கூறி யாடேழுமுன்னிலை மொழியை விசேடித்தபடி. எண்கு—காடி. எடுப்புமாமெண்கு என்ற ராயினும் எண்கெடுப்பாமென்பதே கருத்தாகக்கொள்க. ஒழுகல் எண் கெடுப்பாமெனக்கூட்டுக. காட்டிலிருந்த கரடியையெழுப்பி ஆட்டுக்கிடை நா யடிபட்டதுபோலும், என்ப திதன் பழமொழி. இதன் விருத்தார்த்தம் காடி தன்வலியாலும், காட்டார்த்தியுள்ள தன் னிடவலியாலும், தன்மெய் யின் மயிரடர்த்தியான துணைவலியாலும் சிறந்திருக்க, அதன்வலியறி யாது தன்னின் மெலிய கிடையாடுகளைச் சிதறவிடா தொருகளப்படுத் திய கிடையாய் காட்டிடைப்புக்குந்து அக்கரடியையும் யாடெனமதித்துத் தன்வழிப்பிப்பதாயெழுப்புவான்முபல அக்காடி தன்மெய்பின் மயிரடர்த் தியுள் அந் நாய்க்கவ்வினைச் சிக்கவைத்து தன் வலிமிகுதியால் அந்நாயை யடித்துக் கொல்லுமென்பதாம். இது இங்கு, சிட்டாந்தமாயிற்று. இதனால் பெரியாசைச்சேர்ந்தார் தம் வலியாலும் தம் சார்பின்வலியாலும் துணை வலியாலும் தம்மின் முரண்கொண்டொழுகும் சிறியாசை யிறந்துபடப் புரிவராதலா லவரொடு மாறுகொள்ளலாகாதென்பது குறிப்பாயிற்று.

140. மரம்போல் வலிய மனத்தாரை முன்னின்
நிரந்தார் பெறுவ தொன்றில்லை—குரங்குசல்
வள்ளியி னுடு மலைநாட வந்தென்றே
பள்ளியு னேயம் புகல்.

எ-து, மரம்போலே வலியதொரு மனத்தையுடையாரை முன்னின் நிரந்தார் அவராற்பெறுவ தொருபொருளுமில்லை; குரங்குகள் வள்ளிக்கொடியின்கணிநுந் தா ச லா டு மலைநாடனே! அதுவன்றே அருந்தவரிருந்தேவாரும், பள்ளியு னேயம்புகுத லென்றவாறு.

(குறிப்பு) இது, வண்ணஞ்சர்பாற் சென்றோன் நிரவற்க வென் கின்றது. இரப்போரது பரிதாபங்கண் டினகாதநெஞ்சென்பார் 'மரம் போல்வலியமன' மென்றார். "மரங்கள் போல்வலியநெஞ்சு" என்பது திரு மலை.* இங்கு மரத்துக்கு வண்மையாவது எரிதழுவின் பரிதாபங்கண்

* பாசாம்-உள.

புருஷ மிசையுருவதாயிருக்க மாய் சித்தமினகாது வெந்து கரிபூக
 யாவது தன்னென் நிர்த்தார்பெறுவ தொருபொருளு மில்லை என்
 பதற்கு அவர்களுது காத்து வஞ்சித்துக்கொள்வார்க்கு எல்லாப்பொரு
 ளும் அவர்தாபெகொண்டக் கொடுப்பார் என்பது குறிப்பு. 'குரங்குணசல்
 வன்னியினும்' என்றது. இர்ப்பக்கமதொன்ற மலைமயச்செடித்தபடி.
 அது எந்த மடர் மதுவதப்பொருளில் வந்தது. அங்கே வென்றது
 நெய்யுறுத்திவின்றது. அருந்தன்- புராரிருத்தியுடைய முனிவர்.
 அசுவதிருத்தியாவது தாமுடைவெண்டி ஓரிடமும் செல்லாது
 தாமுடையுதித்தே திரிவகித்தெண்ணிக்க வாய்ப்பெய்யுமுன
 கினையுன் நின்றாழ்தல். இத்தெனாமும்பள்ளி என்றது வேறொரு
 விருத்தியாறு பொருளிட்டென்றி இருத்தன்பாத்திரத்துக்கு இடமா
 யிருக்கும் சூசியம் என்றபடி. "சங்குசுமடத்திற் பிச்சைசக்குப்
 போனதுபோலும்" என்பதின் பழமொழி. அருந்தன் அருளுடைய
 ராமினும் பொருளுடையான்மையால் அவர்பாற்சென் நிர்த்தார்பெறுவ
 தொருபொருளுதில்லாதவாய்போல வண்ணஞ்சர் பொருளுடையாயி
 னும் அருளுடையான்மையால் அவர்பாற்சென் நிர்த்தாரும் பெறுவ
 தொருபொருளுதில்லையெனப் பொருளொடுபொருத்தி யுரைத்துக்
 கொக்க. இதனால் இப்போர் அருளும் பொருளு முடையானாச் சென்
 ரிக்கவேன்பது குறிப்பாயிற்று.

141. அந்தக நோக்கியுறத்திற் கருளுடைமை
 மற்ற வறிந்தார் முதலறிந்தார்-தெற்ற
 முதல்கிட் டுத்தொழிந்தா ரோம்பா வொழுக்க
 முயல்கிட்குக் காக்கை தினல்.

சு.த. காத்திர்த்துப் பண்டாவ தருளென் மத்தன்மத்தாக வாய்த்த
 கிட்கிடென்றார்-தத்திற் கருள மறித் தருஞ்செய்தோராவர்; தெளியவறத்
 தித்தக கருள மறித் தருளப் பிரால் விட் டதேனெனவற யறத்தையொழிந்
 தருளைய மதுவார்-செனையறவைய பிரொழுக்கத்தைச் செய்தல் முயலை
 கிட்கிட காக்கையறத்தின்றுமகிழ்வொடுக்கென்றவாறு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1920 ஸ்ட் அக்டோபர்மீ த்திய வரவு செலவு கணக்கு.

விலரம்	வரவு		விலரம்	செலவு	
	1920 October	1919 October		1920 October	1919 October
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:		
(1) கன்னொடை, மா தச்சந்தா வகையில் வரவு ...	260	(1) ESTABLISHMENT:—		
(2) M. R. C. C. Bankல் போட் தி ள் ள் தொகையின்மேரில் வட்டி வரவு ...	781	6 6	(a) மானேஜ்மெண்டாய் ஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்	136
(3) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்கள் வீற்றவகையில் வரவு ...	80	12 6	(b) கலாசாலை உபாத்தியா யர்கட்குச் சம்பளம் செல் ...	107
(4) Miscellaneous வரவு	11	(c) மாணவர்கட்குப் போ ஷணைக்காகச் செல் ...	111	8
மொத்தம் ரூ ...	1122	14	(d) Literary Section-சிப் பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	65
			(2) Stationery, contin- gencies வாங்கியவ கையில் செல் ...	15	5 2
			(3) புத்தகசாலைக்கு ப்பு த் த கம் வாங்கிய வகையில் செல் ...	1	5

I. PAPER SECTION:

(1) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	11		
(2) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்			
(3) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	19	7	
சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	46	5	47 14

III. PAPER SECTION:

(a) Printing

(1) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	131	13...	
(2) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	50	13...	
(8) Miscellaneous வரவு	4...	

(4) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	441	8	3	
(6) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	11	1	9	
(10) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	51			
(7) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	1	8		
(8) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	17	1		
(9) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	206	2		
(10) Miscellaneous செலவு	17	6		
சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	1184	13	2	586 9 3

II. EDITORIAL SECTION:

(1) சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளில்	30	5	4	
---	----	---	---	--

(b) Binding

- (1) சங்கம் அண்டிங் ஆபீஸில் நடந்த வேலைகளுக்கு, பைண்டிங் சார்ஜ் வரவு ...

60 15 ...

மொத்தம் ரூ ...

243 13 ...

106 2 ...

- (2) செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை சம்பந்தமாகக் காதிதம் அச்சுக்கல் வகையில் செலவு ...

180 10 ...

- (3) தபால், தந்தி வகையில் செலவு ...

12 10 3

மொத்தம் ரூ ...

223 9 7

82 13 9

III PRESS SECTION:

(a) Printing

- (1) சிப்பந்திக்குச் சம்பளம் செல் ...

139 ... 3

- (2) அச்சாய்சிறகு டைப்ஸ் வகையரா வாங்கியது ...

86 6 ...

- (3) அச்சாய்ஸ் சீர்திருத்தச் சம்பந்தமாகச் செலவு ...

21 3 6

- (4) Contingencies வாங்கிய வகையில் செலவு ...

66 11 1

- (5) பிரஸ் குத்தகைதாரிடமிருந்து ஆர்டர்தாருக்கு லாபஸ் செய்யும் படி ஆகஸ்டுமீன் திஸ் வசூலித்த தொகையை ஆர்டர்தாருக்கு அனுப்பியது ...

100 ...

				(1) Printing			
				1) பிரித்தானியா கம்பனி	33	10	8
				(2) Contingences	55	2	9
கூடுதல் வசூல் ...	111	30		கூடுதல்	502	2	3
மாநகர குடிசை ...	2139	3	7	கூடுதல் வசூல்	1010	9	...
குடிசை ...			1822 14 3	மாநகர குடிசை ...		968	8 7
கூடுதல் ...	3543	3	7	மாநகர குடிசை ...	1632	10	7
			2324 14 3	மாநகர குடிசை ...	1356	5	8
				கூடுதல் ...	3543	3	7
						2324	14 3
				*By C. Pass Book	100-0-0		
				Advance for purchase of Press Materials at Madras	912-11-0		
				Cash on hand	319-15-7		

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR

1—11—20.

T. SUDARSANACHARI,

Manager.

MADURA TAMIL SANGAM.

30—10—20.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1920-ஆம் நவம்பர் மீத்திய வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு		விவரம்		செலவு	
	1920 November	1919 November			1920 November	1919 November
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:			
(1) நன்கொடை, மாதச்சந்தா வகையில் வரவு ...	870	8...	(1) ESTABLISHMENT:—			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங் கள் விற்றவகையில் வரவு.	31	10 6	(a) மானேஜ்மெண்டு ஆபீஸ்சிப்பந்திகட் குச் சம்பளம் செல்...	136	
(3) Miscellaneous வரவு	2...	(b) கலாசாலை உபாத் தியாயர்க்டுக்குச் சம் பளம் செல் ...	89	9 3	
மொத்தம் ...	902	4 6 303 9...	(c) மாணவர்க ட் குப் போஷணைக்காகச் செல் ...	157	14 8	
II EDITORIAL SECTION:			(d) Literary Section சிப்பந்திகட்டுச்சம் பளம் செல் ...	65	
(1) 'செந்தமிழ்' ப்பத்திரிகைக் குச் சந்தாவரவு ...	2	(2) Stationery, contin- gencies வாங்கியவகை யிற்செல் ...	11	1...	
(2) வினம்பர சார்ஜ் வரவு ...	15	... 6				

(3) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகை
தொகுதிகள் விநியோக
வகையில் வரவு ...

10 7 ...

மொத்தம் ...

27 7 6 33 6 ...

III Press Section:

(a) Printing:

(1) சங்கம் பிரிண்டிங் எடர்ட்
வேலைகளுக்கு அச்சுக்
கூலி வரவு ...

524 11 ...

(2) டிடிவேலைகட்காகக் காசி
தச்சிரயம் வரவு ...

377 2 ...

(3) Miscellaneous வரவு...

2 ...

(b) Binding:

(1) சங்கம் பைண்டிங் ஆபிஸில்
எடர்ட் வேலைகளுக்கு
பைண்டிங் சார்ஜ் வரவு...

103 2 ...

மொத்தம் ...

1006 15 ... 399 3 ...

(3) Furniture வாங்கிய
வகையில் செல் ...

15 5 ...

(4) Furniture சிப்போர்
வகையில் செல் ...

1 4 ...

(5) சங்கக்கட்டட வகையரா
சிப்போர் சம்பந்தமாகச் செலவு ...

274 10 ...

(6) தபால், தச்சு வகையில்
செலவு ...

6 11 9

(7) சங்க சிவ்வரை வேலை
சங்க சம்பந்தமாக அச்சு
கூலி பைண்டிங் கூலி
வகையில் செலவு ...

82 2 ...

(8) Miscellaneous செலவு...

8 12 6

மொத்தம் ...

348 6 2

423 4 2

II EDITORIAL SECTION:

(1) சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம்
செல் ...

35 ...

(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகை
சங்கசம்பந்தமாக, வாங்கிய
காகிதம் அச்சுக்
கூலி வகையில் செல் ...

407 6 ...

(3) தபால், தந்தி வகையி
ல் செல் ...

10 12 3

மொத்தம் ...

453

2 3

211 13 3

III PRESS SECTION:

(a) Printing:

(1) சிப்பந்திகட்டுச் சம்ப
ளம் செல் ...

136 12 2

(2) Furniture வாங்கிய
வகையிற் செலவு ...

1

(3) ரிப்பேர்வகையில் செலவு ...

2

12

(4) Contingencies வாங்
கிய வகையில் செலவு ...

46

5

(5) Miscellaneous செலவு.

20

8

(b) Binding:

(1) சிப்பந்திகட்டுச் சம்பளம்
செல் ...

32

9 4

(2) ரிப்பேர் வகையிற் செலவு

6

					(3) Contingencies வாக் பிடி வைத்தல்செலவு ...	38	7	...			
					மொத்தம் ...	736	5	6	75
					ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	2037	13	11	710	1	5
					மாதமுடிவில் மீதி இருப்புத் தொகை ...	*1531	7	8	1382	6	8
					ஆகமொத்தம் ரூ. ...	3569	5	7	2092	7	8
ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	1936	11	...	736	2	...					
அத ஆரம்பத்திலிருந்த வாக் குப்புத்தொகை ...	1632	10	7	1356	5	8					
ஆகமொத்தம் ரூ ...	3569	5	7	2092	7	8					
					*By C Pass Book	25—0—0					
					Advance for purchase of Press Materials at Madras	812—11—0					
					Cash on hand	698—12—8					

Audited and found correct,

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR,
15—3—21.

T. SUDARSANACHARI,

Manager,

MADURA TAMIL SANGAM.

24—12—20.